

การสร้างแบบเรียน เรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2554

การสร้างแบบเรียน เรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

การสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด6

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2554

ฤดี กมลสวัสดิ์. (2554). การสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่ เกรด6. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์:
อาจารย์พัชญา จิตต์เมตตา.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1. เพื่อสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียน
นานาชาติสาทรใหม่ เกรด6 และ 2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียน
โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด6ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่
กรุงเทพมหานคร เกรด 6 ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 คน โดยการคัดเลือกแบบ
เจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหา
ประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่
เกรด6 มีเกณฑ์ประสิทธิภาพ 88.20/85.00 สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเรื่องคำพ้องเสียง
สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้

TEXTBOOK CONSTRUCTION ON HOMOPHONE FOR SIXTH GRADE STUDENTS OF
NEW SATHORN INTERNATIONAL SCHOOL

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

September 2011

Ruedee Kamansawad. (2011). **Textbook construction on homophone for sixth grade students of New Sathorn International School**. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok. Graduate School. Srinakarinwirot University. Project Advisor: Mr.Pattaya Jitmetta.

The purposes of the research were 1. to construct the homophone textbook for sixth grade students of New Sathorn international school and 2. To find the efficiency of the textbook for sixth grade students of New Sathorn international school according to the efficiency criteria of 80/80.

The population and the sample group used in this research consisted of 10 students who learned Thai as a foreign language and studied in sixth grade of the third semester, the academic year 2010 at New Sathorn international school, Bangkok.

The research instruments were 1. the homophone textbook for sixth grade students of New Sathorn international school, analyzing by finding the efficiency of each lesson in accordance with the Criterion 80/80, and 2. a homophone achievement test.

The results of this research revealed that the homophone textbook for sixth grade students of New Sathorn international school was efficient at about 82.20/85.00 and proved to be used the textbook for student.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การสร้างแบบเรียน เรื่องคำพังเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่ เกรด 6 ของ ฤดี กมลสวัสดิ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมเกียรติ คู่ทวีกุล)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ภรพัฏฐ์ สร้อยระย้า)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศร)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิตสาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(อาจารย์ ดร.วาณี อรรถนุสาธิต)

วันที่ เดือน กันยายน พ.ศ. 2554

ประกาศคุณประการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษา ชี้แนะ ตลอดจนตรวจแก้สารนิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในคุณูปการของท่านไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อัศรา บุญทิพย์ ผู้ล่วงลับที่คอยให้คำแนะนำและเป็นแรงบันดาลใจในการทำงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตตะ และคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนการเรียนหลักสูตรนี้ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุ่งฤดี แผลงศรีและอาจารย์ภรพัชร์ สร้อยระย้าที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์ ทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ได้

ขอกราบสำนึกบุญคุณอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยและคอยให้กำลังใจในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ตลอดมา ขอขอบพระคุณ อาจารย์มัตติกา มธุรพจน์วงนะ ผู้ประสานงานในการขอใช้สถานที่ในการวิจัย อาจารย์เพ็ญศรี นิลจันทร์ และอาจารย์พิภา โคห์เรน ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทำให้ผู้วิจัยเกิดแนวคิดปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์อารยา ทิพย์โสติกุล อาจารย์วิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ ผู้คอยให้คำแนะนำระหว่างการทำทดลองใช้เครื่องมือ และขอขอบใจนักเรียนเกรด 6 ปีการศึกษา 2553 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างดีตลอดการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบคุณพี่และเพื่อนร่วมรุ่น 52 สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งได้ทำให้การเรียนตลอดหลักสูตรเต็มไปด้วยความหมายและเป็นประสบการณ์ที่ดี ขอขอบพระคุณ คุณวัชรพล วิบูลย์ศรีคุณคุณพรรัตน์ ธีระนันท์ คุณอิสริย์ จิตรภักทรินทร์ คุณภัทรพร อุณหเศรษฐ์ คุณอรุณี อนุมาตย์ คุณปาลิดา ทองแก้วและคุณชญาภรณ์ พัวพานิช ที่เป็นแรงใจและให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยทุกด้านอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพีรศักดิ์ ตั้งเนาวรัตน์ ผู้ที่คอยเป็นแรงใจในยามที่ท้อแท้ทำให้ผู้วิจัยกลับมาเข้มแข็งและมีกำลังใจทำสารนิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์

เหนืออื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบุคคลอันเป็นที่รักอย่างยิ่งคือ คุณพ่อ คุณแม่ ท่านให้ชีวิต ความรู้ และสนับสนุนทางการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจ กำลังใจ กำลังสติปัญญาในการศึกษา ผู้วิจัยขอยกให้แก่ท่านผู้มีคุณูปการและครอบครัวอันเป็นที่รัก ที่ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จมาได้จนถึงทุกวันนี้

ฤดี กมลสวัสดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศ.....	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน.....	8
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำพ้องเสียง.....	15
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	19
การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	19
การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย.....	19
การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ.....	20
การดำเนินการวิจัย.....	23
การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และสรุปผล.....	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	37
ภาคผนวก.....	42
ภาคผนวก ก.....	43
ภาคผนวก ข.....	52
ภาคผนวก ค.....	57
ภาคผนวก ง.....	61
ภาคผนวก จ.....	72
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	143

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ สาทรใหม่เกรด 6 ด้านรูปเล่ม.....	45
2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ สาทรใหม่เกรด 6 ด้านเนื้อหา.....	46
3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ สาทรใหม่เกรด 6 ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ.....	47
4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
5 แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6.....	49
6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ทั้ง 5 บท.....	50
7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ สาทรใหม่ เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80.....	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันประเทศไทยมีชาวต่างประเทศสนใจและนิยมเรียนภาษาไทยกันมากขึ้นดังที่ สมพงษ์ วิทยกต์ดีพันธ์ (2549: 8-9) กล่าวว่าเป็น “ยุคทองของการสอนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ” ทำให้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีแนวโน้มที่จะขยายตัวสูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากสถาบันการศึกษาหลายแห่งทั้งของรัฐและเอกชนต่างตื่นตัวเปิดสอนภาษาไทยให้ ชาวต่างประเทศกันมากขึ้น อาทิ สถาบันภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดหลักสูตรภาษาไทยระดับกลาง ในระดับประกาศนียบัตร สอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศเมื่อปี พ.ศ. 2533 ศูนย์ไทยศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปิดหลักสูตรการสอน ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ เมื่อปี พ.ศ. 2534 คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เปิดหลักสูตรนานาชาติ สาขาไทยศึกษา ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก สำหรับ ผู้เรียนชาวไทยและชาวต่างประเทศเมื่อปี พ.ศ. 2534 (กองวิเทศสัมพันธ์. 2544: 239-263) อีกทั้งใน ต่างประเทศยังมีการเรียนการสอนภาษาไทยโดยสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งในต่างประเทศที่เปิดสอน หลักสูตรภาษาไทย และไทยศึกษาเพิ่มมากขึ้น เช่น อเมริกา ยุโรป ออสเตรเลีย และทวีปเอเชีย รวม ประมาณ 114 สถาบัน ทั้งนี้ไม่รวมศูนย์สอนภาษาและโรงเรียนสอนภาษาที่จัดสอนในเชิงธุรกิจ (ศรีวิไล พลมณี. 2545: 15) และภูมิภาคเอเชีย มีการสอนภาษาไทยในประเทศจีนอย่างจริงจังมานานกว่า 61 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.2489 ที่มหาวิทยาลัยตะวันออกนานกิง ทำให้การสอนภาษาไทยได้ขยายออกไปสู่ ประเทศเกาหลี เวียดนาม ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น (ปรีญา หิรัญประดิษฐ์. 2547: 3) นอกจากนี้ยังมีสถาบัน ของเอกชนที่เปิดสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศมีหลายสถาบัน เช่น โรงเรียนนิสา (Nisa Thai Language School) ซึ่งเปิดสอนมานานกว่า 30 ปีแล้ว โรงเรียนภาษาไทยสุวรรณ (Suwan Thai Language School) โรงเรียนสมิท (Smith Language School) เป็นต้น (นิตยา วิจารณ์ันท์. 2551: 2) จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศนั้น มีความสำคัญ มีผู้ให้ความสนใจและเป็นที่ยอมรับเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

การเรียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนต้องสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการ ติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้าน คือ การ ฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ การเขียนนับเป็นการสื่อสารที่มีวิธีการ ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น เป็นเครื่องมือในการสื่อความหมายที่คงทนถาวร เป็นหลักฐานที่ดีกว่าทักษะอื่น เพราะการเขียนไม่ลบเลือนเหมือนคำพูด (จุไร วรศักดิ์โยธิน. 2520: 3) ดังนั้นการเขียนจึงถือว่าเป็น

ทักษะที่สำคัญในการเรียนระดับสูง และเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตประจำวันของคนเราโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสาร เพราะถ้าเขียนสะกดคำผิด อาจทำให้ความหมายผิด หรือไม่มีความหมายเลยก็ได้ (ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์. 2524: 1)

ในการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติปัญหาหนึ่งที่พบบ่อยก็คือ ความสับสนในการใช้คำพ้องเสียง เนื่องจากในภาษาไทย มีการใช้คำที่เขียนสะกดแตกต่างกัน แต่อ่านออกเสียงเหมือนกัน และมีความหมายแตกต่างกัน เพราะภาษาไทยมีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงเท่านั้น ทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเกิดความสับสนในการใช้คำ เพราะ ไม่ทราบความแตกต่างของคำพ้องเสียง ทำให้เลือกใช้คำผิด เขียนสะกดคำผิด จึงสื่อความหมายได้ไม่ถูกต้อง เช่น คำว่า “ข้า ค่า ฆ่า” ที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่มีพยัญชนะที่ต่างกัน และ มีความหมายที่แตกต่างกัน หากชาวต่างประเทศไม่ทราบความแตกต่างของคำทั้ง 3 คำหรือไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่อง คำพ้องเสียง ก็จะทำให้เลือกใช้คำในบริบทที่ผิด และทำให้การสื่อสารผิดพลาดได้จึงถือว่าการสื่อสารไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียนต่อไป ดังที่ ฆะอบ โปษะกฤษณะ (2526: 27) กล่าวไว้ว่า ภาษาต่างๆทุกภาษาย่อมมีการยืมคำภาษาอื่นมาใช้ ถ้ายืมมาจากภาษาเขียวก็นักวิชาตัวอักษรเดิมไว้ แต่ออกเสียงให้สะดวกในภาษาของตน ภาษาไทยรับภาษาบาลี สันสกฤต เขมร ฯลฯ ก็นำมาปรับให้เข้ากับเสียงในภาษาไทย คำเหล่านั้นในภาษาเดิมออกเสียงต่างกัน แต่เมื่อนำปรับใช้ในภาษาไทยตัวอักษรต่างกัน แต่ออกเสียงเหมือนกันจึงเป็นคำพ้องเสียง คือ มีเสียงพ้องกัน แต่ความหมายต่างกัน ในการเขียนต้องเขียนให้ถูก มิฉะนั้นความหมายจะเปลี่ยนไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

ในฐานะที่ผู้วิจัยมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ พบว่าปัญหาการเขียนคำพ้องนั้น สามารถสรุปได้เป็น 3 ลักษณะ คือ 1. เขียนผิดที่พยัญชนะต้น เช่น **เท่า**เทียม **ชี**เกล้า **ผู้**เฒ่า เป็นต้น 2. เขียนผิดที่ตัวสะกด เช่น **อากาศ** ผัก**กาด** **โอกาส** เป็นต้น 3. เขียนผิดที่สระ **ไอ** **โอ** และ **อัย** เช่น **ไต้**ฝุ่น **ทิด**ไต้ **เทียน**ไซ **อายุ**ชัย เป็นต้น การแก้ปัญหาจึงควรให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของคำพ้องเสียง เมื่อได้ฟังและเห็นรูปในการเขียนจึงควรต้องมีแบบเรียนที่ดี เพื่อสร้างองค์ความรู้ ความเข้าใจ และช่วยเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ดังที่สุถีย์ อัดศาสตร์ (2526: บทนำ) กล่าวไว้ว่าแบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะแบบเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาในแบบเรียนต้องมีความหมาย ชี้ให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม แนะนำแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างแบบเรียน เรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่เกรด 6 และหาประสิทธิภาพของแบบเรียน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการเขียนคำพ้องเสียงในภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งเพื่อเป็นพื้นฐานที่ดีในการเขียนและเรียนรู้ภาษาไทยใน

ระดับสูงต่อไปและเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำพ้องเสียงได้อย่างเป็นระบบ และมีความชำนาญในการเขียนสะกดคำและใช้คำพ้องเสียงได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบริบท

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบเรียน วิชาภาษาไทยเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียน วิชาภาษาไทยเรื่อง คำพ้องเสียงที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. การวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใช้สอนเรื่อง คำพ้องเสียงในระดับสูง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา
 - 1.1 ประชากรในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนเกรด 6 โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2553
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเกรด 6 โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ ปีการศึกษา 2553 จำนวน 10 คน จากการคัดเลือกแบบเจาะจงโดยครูผู้สอน
2. เนื้อหาของแบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียง ประกอบไปด้วยเนื้อหาจำนวนทั้งสิ้น 5 บท โดยจัดหมวดหมู่คำพ้องเสียงตามมาตราตัวสะกด ซึ่งเป็นมาตราที่มีจำนวนตัวสะกดมากกว่า 1 ตัว(มาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา) ดังนี้

บทที่ 1 มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ

- ความหมายของคำพ้องเสียง
- ลักษณะของคำพ้องเสียง

บทที่ 2 คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด

บทที่ 3 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กต

บทที่ 4 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกและแม่กบ

บทที่ 5 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองตั้งแต่วันที่ 2– 11 พฤษภาคม พ.ศ.2554 เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง และทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน อีก 1 ครั้ง รวมระยะเวลาทดลองทั้งหมด 6 ครั้ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. คำพ้องเสียง หมายถึง คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกัน ในที่นี้จะหมายถึงพยางค์ของคำด้วย

2. แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง หมายถึง แบบเรียนการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำ และ คำพ้องเสียงจำนวน 5 บทตามที่กำหนดไว้ในขอบเขตของการวิจัย

3. นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

4. เกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบเรียน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยกระบวนการในแต่ละบททั้ง 5 บทของนักเรียนทุกคน

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 5 บทของนักเรียนทุกคน

สมมติฐานในการวิจัย

แบบเรียน เรื่องคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 จะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงนี้มีคะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้เป็น

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำพ้องเสียง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศ

อรุณี วิริยะจิตรา (2532: 5) กล่าวว่า ภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอื่นที่ผู้เรียนเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้ใช้ภาษานั้น ทั้งนี้อาจเพื่อมุ่งหมายในการแสวงหาความรู้ การท่องเที่ยว เหตุผลทางการเมือง การค้า ฯลฯ เช่น คนไทยเรียนภาษาอังกฤษ ญี่ปุ่น หรือจีน เป็นภาษาต่างประเทศ เป็นต้น การเรียนภาษาต่างประเทศนี้อาจเริ่มเรียนในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษา หรือจะมาเริ่มเรียนเมื่อเป็นผู้ใหญ่เพราะมีความประสงค์ใคร่รู้ภาษานั้นๆก็ได้

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526: 98) ได้กล่าวถึงหลักการสอนภาษาอังกฤษที่สำคัญไว้บางประการดังนี้

1. สอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว หรือเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น การสอบถาม การออกคำสั่ง การขอร้อง ฯลฯ
2. เน้นการฝึกภาษาแบบที่เจ้าของภาษาใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริงแต่เป็นภาษาง่ายๆ สำหรับผู้เริ่มเรียน แต่ครั้งที่ฝึก ครูจะต้องตั้งจุดประสงค์ที่แน่นอนว่าต้องการฝึกให้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายอะไรในสถานการณ์เช่นใด
3. เน้นการฝึกให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่ต้นทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในสถานการณ์ที่ใช้จริง และเน้นในการสอนให้ทักษะทั้ง 4 นี้ สัมพันธ์กันไปโดยตลอด

สมยศ เม่นแย้ม (2543: 2-3) ได้กล่าวถึงหลักการเรียนการสอนภาษาตามหลักการวิทยาศาสตร์ทางภาษาที่สำคัญไว้บางประการ ดังนี้

1. เสียงในภาษาต้องมาก่อน ไม่ใช่เสียงที่แยกออกมาโดดๆ แต่เป็นเสียงจริงจากการพูด ซึ่งมีน้ำเสียง จังหวะ ซึ่งเจ้าของภาษาพูดกัน

2. ต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกจากตัวอย่างมากพอที่จะได้เห็นว่ ภาษาใหม่ที่เรียนนั้นมีระบบการออกเสียงศัพท์ ไวยากรณ์อย่างไร เพื่อจะได้นำไปใช้ในการสื่อสารได้ต่อไป

3. ผู้สอนต้องคิดว่าภาษานั้นมีรูปแบบที่ซับซ้อน อาจทำให้เป็นอุปสรรคในการใช้สื่อสารได้อย่างแท้จริง จึงต้องปรับให้ใช้ได้อย่างเป็นนิสัย และเคยชินด้วยการฝึกฝนจนเป็นอัตโนมัติ

4. เลือกรูปแบบของภาษาตามลำดับ ขั้นตอน เพื่อเพิ่มพูนคำศัพท์ คำศัพท์ที่สอนควรเป็นคำศัพท์เพื่อการเริ่มต้น คำศัพท์ในภาษาจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเริ่มมีการอ่าน

5. ศัพท์ที่นำมาสอนในระดับนี้เป็นศัพท์ที่ได้มาจากสถานการณ์จริงๆ มีนักเรียนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยกัน

6. ครูต้องพูดชัดเจนในรูปแบบที่ถูกต้อง ในความเร็วปกติ ไม่มีการพูดช้าลงกว่าปกติ เพราะอาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดพลาดไป

7. ศัพท์ที่สอนไปแล้วต้องนำกลับมาทบทวนอยู่เสมอ

กาญจนา ปราบพาล (2532: 168-169) กล่าวถึงเทคนิคการสอนภาษาต่างประเทศที่สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนซึ่งเป็นการสอนภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาที่สองเช่นเดียวกับการสอนภาษาไทยดังนี้

1. เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
2. ในระยะเริ่มต้นของการสอนไม่ควรบังคับให้นักเรียนพูดถ้ายังไม่พร้อม
3. ใช้อุปกรณ์และสื่อช่วยสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น
4. คิดวิธีทำให้นักเรียนไม่เครียด
5. ศึกษาความสนใจของนักเรียนและแทรกความสนใจนั้นไว้ในบทเรียน
6. สร้างบรรยากาศที่ทำให้นักเรียนไม่อายในเวลาทำผิด
7. ถ้าสอนการสนทนา ควรสอนประโยคที่นำไปใช้ได้
8. เวลาสอนไม่ควรใช้การแปลเป็นเทคนิคการสอน

คาเมรอน (Cameron. 2001: 19-20) ได้เสนอแนะองค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาจากแนวทฤษฎีต่าง ๆ กล่าวพอสรุปองค์ประกอบการเรียนรู้ภาษาที่สำคัญ ๆ ดังนี้

1. การเรียนรู้ภาษาเด็กจะมีความอยากรู้อยากเห็น และต้องการทราบความหมายเพื่อให้ตนเองเข้าใจเท่าที่ความสามารถหรือระดับความรู้ของตนซึ่งยังมีจำกัดและบางครั้งยังไม่เข้าใจชัดเจน ครูจึงมีความจำเป็นต้องจัดแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสม กิจกรรมที่น่าสนใจ จะทำให้เด็กสามารถเข้าใจภาษามากขึ้นและนำหลักการเหล่านั้นมาใช้

2. การเรียนรู้ภาษา เด็กทุกคนมีช่องว่างให้เติมเต็ม ช่องว่างดังกล่าวหมายถึงสิ่งที่เด็กต้องการเรียนรู้เพิ่มเติมการเรียนรู้ของเด็กได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับการพัฒนาความเข้าใจภาษา

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์การเรียนรู้จากผู้ชี้แนะ ศักยภาพเฉพาะบุคคล ต่างมีผลช่วยให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จต่างกัน กิจกรรมที่เสริมให้เด็กเรียนรู้และคิดวิเคราะห์ได้มากขึ้นคือ เทคนิคการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) และการฝึกมาก ๆ เป็นประจำ (Routines)

3. เด็กจะสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น หากมีผู้ชี้แนะให้รู้จักตัวบ่งชี้ทางภาษา (Language clues) ในลักษณะต่าง ๆ ทักษะการสังเกตเหล่านี้ หากเด็กสนใจเข้าใจและนำไปใช้ได้ การเรียนรู้จะง่ายขึ้น และสามารถเรียนรู้ภาษาได้ดีขึ้น

4. การเรียนรู้ภาษาของเด็กจะพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ หากได้มีโอกาสใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนหรือผู้ใหญ่ในสังคม ทำให้เกิดความเชื่อมั่น ใช้ภาษาของตนเองได้อย่างมั่นใจ

5. การเรียนรู้ภาษาของเด็กยังขึ้นกับประสบการณ์การเรียนรู้หรือการใช้ภาษานั้น ๆ หากได้มีโอกาสใช้เป็นประจำ ได้พบเห็นรูปแบบภาษาที่หลากหลาย จะเป็นการเพิ่มประสบการณ์ด้านภาษามากขึ้น การเรียนรู้จะพัฒนาอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการสอนภาษาต่างประเทศนั้นจะต้องสอนในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน หรือสิ่งที่ประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน และ ต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนให้สัมพันธ์กันไปโดยตลอด

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศ

ศิริลักษณ์ สุกุลวิทย์ (2541: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการออกเสียงและการเขียนคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 12 คน จากโรงเรียนสันติวงษา พบว่า แบบฝึกที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 60/60 สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนในเรื่องการฝึกออกเสียงและเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กดได้

ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า เมื่อใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษเข้ามาประกอบการสอน นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูง

วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา (2551: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและ

สระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ พบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูป และสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีค่าประสิทธิภาพระหว่าง 29.17 – 85 / 89.58 – 100 แสดงว่าแบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังการใช้แบบฝึกดีขึ้น และนักเรียนชาวต่างประเทศที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ มีความก้าวหน้าในการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กฤษฎณา สุภาพักตร์ (2551: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง ควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำ สำหรับชาวต่างชาติ มีค่าประสิทธิภาพ ระหว่าง 54.55 - 86.77 แสดงว่าแบบฝึกชุดนี้มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง ชัดเจนมากขึ้น และ ความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้แบบฝึกดีกว่าก่อนการใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุ่งอรุณ โรจนรัตนาดำรง (2552: บทคัดย่อ) ได้สร้างสื่อภาพประกอบคำศัพท์สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า สื่อภาพประกอบคำศัพท์สำหรับผู้เรียน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศนี้มีเกณฑ์ประสิทธิภาพและมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และมี ประสิทธิภาพ 87.77/94.17 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาต่างประเทศดังกล่าวพบว่า การสอนภาษาต่างประเทศจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะให้เกิดความชำนาญและคุ้นชินกับภาษา โดยให้ ทุกทักษะทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียนมีความสัมพันธ์กัน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน

2.1.1 ความหมายของแบบเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2507) ได้ให้ความหมายของแบบเรียนไว้ว่า แบบเรียน หมายถึง หนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรอย่าง ถูกต้อง อาจจะมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่นหรือเป็นชุดก็ได้

จินตนา ไบกาชูยี (2520: 20-23) ได้ให้ความหมายของหนังสือเรียนสรุปได้ว่า หนังสือ เรียนคือหนังสือที่รวบรวมวิชาความรู้ในหมวดวิชาใดวิชาหนึ่ง ซึ่งมีเนื้อเรื่องตรงตามหลักสูตรที่กำหนด ไว้อย่างถูกต้องครบถ้วน โดยมีจุดมุ่งหมายใช้ในการเรียนการสอน จึงมีหลักเกณฑ์การเขียนหนังสือ เรียนเป็นพิเศษ เช่นเขียนเป็นรายวิชาสำหรับเรียนในระดับชั้นต่างๆ มีความยากง่ายตามวัยของผู้เรียน

มีลักษณะการเรียบเรียงเชิงวิชาการ ให้ข้อเท็จจริง เมื่อจบบทเรียนแต่ละบทท้ายเล่มมักจะมีกิจกรรมเสนอแนะการเรียนการสอน

สุณีย์ อุตศาสตร์ (2526: บทนำ) ได้กล่าวว่า แต่เดิมเคยเรียกหนังสือ “แบบเรียน”

ต่อมาได้กำหนดให้เรียกใหม่ว่า “หนังสือเรียน” หมายถึงหนังสือที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ใช้สำหรับการเรียน มีสาระตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ซึ่งอาจจะมีลักษณะเป็นเล่ม เป็นแผ่น หรือ เป็นชุด หนังสือเรียนอาจจะเรียกต่างๆกันเช่น แบบเรียน แบบสอนอ่าน หนังสืออ่าน หนังสืออ่านประกอบ ดังนั้น “แบบเรียน” หรือ “หนังสือเรียน” มีความหมายเดียวกัน แบบเรียนหรือหนังสือเรียนเป็นสื่อการสอนที่มีความสำคัญมากต่อผู้เรียนและผู้สอน กล่าวได้ว่าแบบเรียนเป็นหัวใจของการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะแบบเรียนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียน เนื้อหาในแบบเรียนต้องมีความหมาย ชี้ให้เห็นแนวทางการเรียนรู้ การจัดกิจกรรม แนะนำแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

หทัย ต้นหยง (2527: 29-35) กล่าวถึงแบบเรียนหรือหนังสือเรียนสรุปได้ว่าหนังสือเรียนเป็นสื่อประเภทสิ่งพิมพ์(Printing Materials) ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการเรียนการสอน โดยมีลักษณะเป็นวัสดุการอ่าน (Reading Materials) ซึ่งสร้างขึ้นอย่างมีระบบ นอกจากนั้นแบบเรียนมีประโยชน์ต่อครูผู้สอนเพราะช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตของเนื้อหา ทำให้สามารถกำหนดวัตถุประสงค์ได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่คาดหวัง ด้านประโยชน์ต่อผู้เรียนแบบเรียนช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา แบบฝึกหัด คำถามข้อเสนอนแนะในแบบเรียนช่วยเพิ่มพูนทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน

พัฒน์ น้อยแสงศรี (2527: 2) กล่าวถึงแบบเรียนว่าเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นอย่างมีระบบ หมายถึง โครงสร้างรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วยรูปเล่ม มีชื่อตำรา คำนำ สารบัญ เนื้อเรื่องที่แบ่งออกเป็นบทตอน อย่างมีสัดส่วน มีวัตถุประสงค์ชัดเจน มีข้อสรุปและเอกสารอ้างอิงครบถ้วน

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2542: 148) กล่าวว่า แบบเรียน คือ หนังสือที่เขียนโดยมีสาระตรงตามหลักสูตรในระดับนั้นๆ และวิชานั้นๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอน

ธวัช ปุณโณทก (2542: 3) ได้ให้ความหมายของแบบเรียนว่า คือ หนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ หลักการ และวิธีการเรียนการสอน ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้สำหรับการเรียนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง ฉะนั้น หนังสือแบบเรียนจึงหมายถึง หนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชาการ และส่วนใหญ่จะจำกัดอยู่ในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แต่ถ้าเป็นวิทยากรที่มีระดับสูงมักจะใช้คำว่า ตำรา

บุญเหลือ เทพยสุวรรณ (2523: 5) กล่าวว่า หนังสือชนิดที่ในภาษาอังกฤษเรียกว่า

Textbook ซึ่งมีความหมายว่าเป็นหนังสือที่ครูอาจารย์ใช้สอนในระดับหนึ่งของระบบการศึกษา หนังสือชนิดนี้ถือว่าเป็นหลักในการสอนวิชานั้น ๆ และในการเขียนหนังสือชนิดนี้ผู้เขียนจะต้องวางขั้นตอนเรียบเรียงสำนวนภาษา ใส่ภาพประกอบ เพื่อสะดวกแก่การเรียนการสอน

กู๊ด คาร์เตอร์ วิคเตอร์ (Good, Carter Victor. 1973: 605) ได้ให้ความหมายของหนังสือเรียนไว้ว่า หนังสือเรียนหมายถึงหนังสือที่เกี่ยวกับการศึกษาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ มีการจัดเนื้อหาอย่างเป็นระบบ มีจุดมุ่งหมายที่จะใช้เฉพาะการเรียนการสอนในระดับหนึ่ง และเป็นข้อมูลที่สำคัญในการเรียนการสอน

จึงสามารถสรุปได้ว่า หนังสือเรียน หรือหนังสือแบบเรียน คือ หนังสือที่มีเนื้อหาสาระตรงตามหลักสูตร และจุดประสงค์รายวิชาที่กำหนดไว้ โดยมีการจัดเนื้อหาอย่างเป็นระบบ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้น และเป็นแหล่งความรู้แก่ผู้เรียนและผู้สอน

2.1.2 ความสำคัญของแบบเรียน

โกชัย สาริกบุตร (2520: 10) กล่าวถึงความสำคัญของหนังสือเรียน ไว้ดังนี้

1. หนังสือเรียนเป็นแหล่งข้อมูลที่จะให้เนื้อเรื่องและคำตอบในปัญหาต่างๆ อย่างมีขอบเขตในรายวิชานั้น และเหมาะกับผู้เรียนในระดับชั้นนั้น
2. หนังสือเรียนเป็นแหล่งตรวจสอบผลการทดลอง กฎเกณฑ์หรือทฤษฎีต่างๆ
3. หนังสือเรียนเป็นแหล่งกิจกรรม เป็นคู่มือแนะแนวทางให้เกิดการศึกษาค้นคว้า หรือค้นคว้าทดลอง
4. หนังสือเรียนเป็นเครื่องมือที่กะทัดรัด ช่วยสรุป ช่วยย้ำความรู้ ความเข้าใจอย่างมีระเบียบ ตลอดจนมีกิจกรรมหรือแบบฝึกหัดเสริมสร้างความเข้าใจให้พัฒนาสูงขึ้นไปเรื่อยๆตามระดับชั้นเรียน
5. หนังสือเรียนเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างความคิดอันดับแรกอันทำให้นักวิชาการหลายท่าน เกิดแรงบันดาลใจสร้างสรรค์หนังสืออย่างอื่นติดตามออกมา

อัมพร แก้วสุวรรณ (2531: 8) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบเรียนโดยสรุปได้ ดังนี้

1. แบบเรียนช่วยให้เกิดการฝึกทักษะ ในการเรียนภาษาการฝึกทักษะการฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องกระทำอยู่เสมอ การกล่าวซ้ำๆ ทวน เพื่อเพิ่มเติมให้ผู้เรียนชัดเจนในการใช้ภาษาก็เป็นเรื่องที่สำคัญและจำเป็น กิจกรรมทั้งหมดนี้ครูจะสามารถปฏิบัติได้ง่ายขึ้นเมื่อใช้แบบเรียน เป็นเครื่องช่วยในการเรียนและเพื่อการศึกษาเพิ่มเติม
2. แบบเรียนเป็นส่วนของการเสริมสร้างความคิดและกระตุ้นให้เกิดความสนใจอยากที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป

3. แบบเรียนเป็นเสมือนคู่มือการเรียนของนักเรียน และเป็นคู่มือการสอนของครู
บันลือ พุกษะวัน (2533: 48) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหนังสือเรียนโดยสรุปได้ ดังนี้

1. อำนวยประโยชน์แก่ครูผู้สอน

1.1 เป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูจะใช้ตรวจสอบเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนด

1.2 ช่วยให้ครูเข้าใจขอบเขตเนื้อหาสาระที่จำเป็นสำหรับนักเรียน

1.3 ช่วยให้ครูกำหนดและจัดกิจกรรมประสบการณ์สำหรับนักเรียน เพื่อให้

บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้

2. อำนวยประโยชน์แก่ผู้เรียน

2.1 นักเรียนสามารถใช้หนังสือเรียนเพื่ออ่าน ค้นคว้า เพื่อขยายประสบการณ์
และสามารถเตรียมการมาล่วงหน้าก่อนที่ครูจะสอน

2.2 นักเรียนได้ใช้หนังสือเรียนทำแบบฝึกหัดหรือทบทวน

จึงสามารถสรุปได้ว่าแบบเรียนมีความสำคัญต่อผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างมากเพราะ
แบบเรียนเป็นส่วนเพิ่มเติมความรู้ ก่อให้เกิดการฝึกทักษะ และมีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจของ
ผู้เรียนให้อยากที่จะศึกษาหาความรู้ต่อไป

2.1.3 ลักษณะของแบบเรียนที่ดี

รัฐจวน อินทรกำแหง (2508: 18) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบเรียนที่ดี โดยสรุปดังนี้คือ

1. แบบเรียนจะต้องถูกต้องและเที่ยงตรง

2. การเขียนแบบเรียนของเด็กเล็กต้องเป็นภาษาง่าย และเป็นภาษาที่เด็กใช้ใน

ชีวิตประจำวันมากที่สุด

3. การจัดรูปแบบของหนังสือแบบเรียน ควรแบ่งเป็นบท แต่ละบทให้ความรู้แก่เด็ก
เป็นตอนๆ การจัดหน้าควรพิถีพิถัน คือ การย่อหน้า การเว้นที่ว่างริมขอบกระดาษทั้งสี่ด้าน ขนาดของ
ตัวพิมพ์ การออกแบบปก ปกในควรบอกเรื่องราวที่จำเป็นไว้ครบถ้วน สารบัญและคำนำจะต้องวางรูป
ให้ดี และอยู่ในลำดับที่เหมาะสม

4. ภาพประกอบแบบเรียน สำหรับเด็กเล็กควรมีภาพประกอบมากกว่าเด็กโต
ภาพประกอบจะต้องชัดเจน สวยงาม ถ้าเป็นภาพสีที่ตรงกับความเป็นจริงได้ก็ยิ่งดี ขนาดของภาพไม่
ควรจะเล็กหรือใหญ่จนเกินไป

จึงสามารถสรุปได้ว่าแบบเรียนที่ดีจะต้องมีความถูกต้องของเนื้อหา มีการจัดรูปแบบ
ที่ดี และมีภาพประกอบที่เหมาะสมเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

2.1.4 ขั้นตอนการสร้างแบบเรียน

หทัย ตันหยง (2527: 55-56) ได้กล่าวถึงกระบวนการผลิตหนังสือเรียน ซึ่งเป็นภาพรวมเพื่อสื่อการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ในการเขียนหนังสือเรียน
- ขั้นที่ 2 การกำหนดเกณฑ์ในการวางโครงสร้างต้นฉบับ
- ขั้นที่ 3 การกำหนดโครงสร้างต้นฉบับ
- ขั้นที่ 4 การกำหนดวิธีการและรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา
- ขั้นที่ 5 การวางเค้าโครงต้นฉบับ
- ขั้นที่ 6 การสร้างต้นฉบับ
- ขั้นที่ 7 การประเมินคุณภาพต้นฉบับ
- ขั้นที่ 8 การนำต้นฉบับเข้าสู่กระบวนการพิมพ์
- ขั้นที่ 9 การจำแนกแจกจ่ายหนังสือเรียนนี้ไปสู่ผู้เรียน

2.1.5 ประสิทธิภาพของแบบเรียน

ประหยัด สายวิเชียร (2524-2525: 176) เสนอขั้นตอนสำคัญในการประเมินแบบเรียนไว้ 2 วิธี คือ

1. วิธีการประเมินแบบเรียนโดยใช้ความเป็นเหตุเป็นผล (Rational or Logical Approach) เป็นวิธีที่ต้องกำหนดเกณฑ์ในการประเมินก่อน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นและมีความเป็นปรนัยกับทั้งจะต้องมีการให้นิยามเกณฑ์สำหรับประเมินแบบเรียน ผู้ที่จะทำหน้าที่ประเมินได้จะต้องเป็นคณะบุคคล เพราะจะช่วยให้โอกาสในการประเมินโดยผู้ประเมินหลายๆคนได้ผลการประเมินที่มีความเชื่อมั่นได้มากกว่าการประเมินจากบุคคลเพียงคนเดียว

2. วิธีประเมินผลหนังสือเรียนโดยการทดลองใช้แบบเรียน (Empirical Approach) แบบเรียนทุกเล่มควรจะได้นำไปทดลองใช้ก่อนที่จะผลิตออกมาบังคับใช้จริง ทั้งนี้เพื่อดูว่าแบบเรียนนั้นๆ มีจุดเด่นและจุดด้อยอย่างไร จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น การประเมินโดยการทดลองใช้แบบเรียนนี้จะเป็นการประเมินผลเพื่อการปรับปรุงแบบเรียนเป็นสำคัญ จึงควรต้องมีการวางแผนอย่างรอบคอบ เพราะเป็นการนำแบบเรียนไปทดลองใช้ในโรงเรียนจริงๆ จึงต้องระมัดระวังในการแปลความโดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ฉะนั้นจึงทำในรูปของงานวิจัย

นวลจันทร์ รัตนากร และ สุภัทรา ฉัตรเงิน (2529: 69) ได้เสนอหลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าแบบเรียนที่สำคัญไว้บางประการ ดังนี้

1. เนื้อหา
 - มีความถูกต้องตามหลักวิชา
 - มีการเรียงลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้
 - ปริมาณของเนื้อหา มีความเหมาะสม เมื่อเทียบกับคาบเรียน
 - มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น
2. กิจกรรมการเรียนการสอน
 - สอดคล้องกับเนื้อหา
 - เหมาะสมกับระดับชั้น
 - เหมาะสมกับคาบเรียน
 - ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมที่เหมาะสม
3. การเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษา
 - ใช้ภาษาถูกต้องตามลักษณะของภาษา
 - สื่อความหมายได้ชัดเจน ข้อความไม่สับสน

จึงสามารถสรุปได้ว่า แบบเรียนที่ดีจะต้องมีกระบวนการผลิตที่เป็นขั้นตอน โดยมีการกำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของแบบเรียน การวางโครงสร้างของแบบเรียน การกำหนดวิธีการและรูปแบบการนำเสนอเนื้อหา สร้างเนื้อหาตามกระบวนการที่ได้วางแผนไว้ และประเมินคุณภาพแบบเรียนเพื่อให้แบบเรียนมีความเป็นป็นประโยชน์และเกิดความเชื่อมั่น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน

ฮานู ลี (2520: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียนการเขียนขึ้น 1 ชุด มี 5 บทเรียน แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน ประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะแทนการทดลองและทดสอบ เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถหาประชากรที่เป็นชาวเกาหลี และมีความรู้ทางภาษาไทยระดับเดียวกับนักศึกษาในประเทศเกาหลีที่เรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก มาทดลอง และทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นในประเทศไทยได้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นพ้องต้องกันว่าแบบเรียนการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพดีพอที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนที่เป็นนักศึกษาชาวเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา

หทัย ตันหยง (2532: 214) ได้วิจัย เรื่องการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา โดยใช้การสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม กับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา

ที่ใช้หนังสือเรียนปกติเชิงวรรณกรรม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน ระหว่าง การสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้หนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมสูงกว่าอย่างมี นัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าการใช้สื่อแบบเรียนเล่มเล็กช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่า การใช้หนังสือตามปกติ

นิตยา วิจาระนันท์ (2551: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียน ชาวต่างประเทศ ผลการวิจัย พบว่า ได้แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทยเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียน ชาวต่างประเทศ ที่มีประสิทธิภาพ 84.70 / 84.80 และผู้เรียนด้วยแบบเรียนดังกล่าวมีความก้าวหน้า ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วันเพ็ญ สกุลทอง (2552: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบเรียนเรื่องพยัญชนะไทยสำหรับ ชาวต่างชาติ โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษา การสร้างแบบเรียนและ เนื้อหาเกี่ยวกับพยัญชนะไทย จากนั้นได้สร้างแบบเรียนเรื่อง พยัญชนะไทยสำหรับชาวต่างชาติโดยแบ่ง เนื้อหาออกเป็น 4 หน่วยได้แก่ 1. หน่วยเสียงภาษาไทย 2. พยัญชนะไทย 3. อักษรสามหมู่ 4. อักษร ควบกล้ำและอักษรนำ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน สรุปผลการประเมิน ดังนี้ การประเมินด้านรูปเล่มทั้ง 5 ด้านประกอบด้วย ขนาดรูปเล่ม ลักษณะตัวพิมพ์ รูปประกอบ ลักษณะสี และลักษณะกระดาษ คะแนนรวมที่ได้คือ 3.4 แสดงให้เห็นว่ารูปเล่มของแบบเรียนอยู่ใน ระดับดี สำหรับการประเมินด้านเนื้อหาประกอบด้วยความครอบคลุมวัตถุประสงค์ ความถูกต้องของ เนื้อหา ความถูกต้องของคำอธิบาย ระดับความยากง่าย แบบฝึกหัดสอดคล้องวัตถุประสงค์คะแนนที่ได้คือ 1.2 แสดงให้เห็นว่าด้านเนื้อหาควรต้องปรับปรุงแก้ไข และผู้วิจัยได้นำแบบเรียนมาแก้ไขให้มี ประสิทธิภาพ

มาลินี ณ นคร(2553: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบเรียนเรื่องตัวสะกดภาษาไทยสำหรับ ชาวต่างชาติ โดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน การสะกดคำ และการสอน มาตราตัวสะกด จากนั้นได้สร้างแบบเรียนเรื่องตัวสะกดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติโดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 9 บท ได้แก่ 1. แม่ ก กา 2. แม่ กง 3. แม่ กน 4. แม่ กม 5. แม่ เกย 6. แม่ เกอว 7. แม่ กก 8. แม่ กต 9. แม่ กบ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบเรียนให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน สรุปผลการประเมินได้ ดังนี้ 1. การประเมินด้านรูปเล่มทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1.1 ขนาดรูปเล่ม 1.2 ลักษณะตัวพิมพ์ 1.3 ลักษณะรูปประกอบ 1.4 ลักษณะสี 1.5 ลักษณะกระดาษ คะแนนที่ได้คือ 4.8 จากคะแนนรวม 5.0 แสดงให้เห็นว่ารูปเล่มของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี 2. การประเมินด้านเนื้อหาทั้ง 5 ด้าน ซึ่ง ประกอบด้วย 2.1 เนื้อหาครอบคลุมจุดมุ่งหมายของบทเรียน 2.2 เนื้อหาถูกต้อง 2.3 ตารางแจกสละ มาตราตัวสะกดถูกต้อง 2.4 ระดับความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน 2.5 กิจกรรมสอดคล้อง

จุดมุ่งหมาย คะแนนที่ได้คือ 4.5 จากคะแนนรวม 5.0 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้นำแบบเรียนมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิให้มีประสิทธิภาพ

วัชรพล วิบูลย์ศรี (2553: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ พบว่า แบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 86.97/87.52 สามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียนสามารถสรุปได้ว่า แบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศนั้นเนื้อหาจะต้องเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผู้เรียน และนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน และมีการแบ่งเนื้อเป็นบทๆ โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ มีกำลังใจในการเรียน และฝึกฝนทักษะให้เกิดความชำนาญเพื่อต่อยอดไปสู่ความรู้ในระดับสูงต่อไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำพ้องเสียง

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับ คำพ้องเสียง

3.1.1 ความหมายของคำพ้องเสียง

พระอภิปรัชญา (2526: 27) กล่าวว่า ภาษาต่างๆทุกภาษาย่อมมีการยืมคำภาษาอื่นมาใช้ ถ้ายืมมาจากภาษาเขียวก็นักวิชาตัวอักษรเดิมไว้ แต่ออกเสียงให้สะดวกในภาษาของตน ภาษาไทยรับภาษาบาลี สันสกฤต เขมร ก็นำมาปรับให้เข้ากับเสียงในภาษาไทย คำเหล่านั้นในภาษาเดิมออกเสียงต่างกัน แต่เมื่อนำปรับใช้ในภาษาไทย ตัวอักษรต่างกัน แต่ออกเสียงเหมือนกันจึงเป็นคำพ้องเสียง คือ มีเสียงพ้องกัน แต่ความหมายต่างกัน ในการเขียนต้องเขียนให้ถูก มิฉะนั้นความหมายจะเปลี่ยนไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2534: 28) กล่าวว่า คำที่ออกเสียงอย่างเดียวกัน แต่เขียนต่างกัน และมีความหมายต่างกัน

จึงสามารถสรุปความหมายของคำพ้องเสียงได้ว่า คำพ้องเสียงคือ คำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนต่างกัน และมีความหมายต่างกัน

3.1.2 ลักษณะของคำพ้องเสียง

พระอภิปรัชญา (2526: 27) กล่าวว่า คำพ้องเสียงเกิดจาก

1. คำที่ยืมมาจากภาษาอื่น ตัวอย่าง

1) กาน	แปลว่า	ตัดให้เตียน (ท.)
กาฬ	"	ดำ
กาล	"	เวลา
การ	"	กิจ งาน ธุระ

การณ์	แปลว่า	เหตุ
กานต์	”	เป็นที่รัก
กานท์	”	บทกลอน

2. ภาษาไทยแท้ พยัญชนะในภาษาไทยมี 44 ตัว 21 เสียง และมีรูปสระพ้องกัน จึงทำให้เกิดคำพ้องเสียงได้ ตัวอย่าง

ง่า	แปลว่า	ทำให้สิ้นไป
ค่า	”	ราคา
ซ้ำ	”	ฉ้น หรือ บ่าว

คำพ้องเสียงนอกจากจะต่างกันที่พยัญชนะต้นแล้ว ยังมีต่างกันที่ตัวสะกด เช่น แม่กด ได้แก่ ปิศาจ, ศาสตร์, ศาสน์, สารท, ปราสาท ดังนั้นเป็นต้น การใช้มาตราตัวสะกดมาตราเดียวกัน แต่ต่างกันที่ตัวอักษรเช่นนี้ เป็นปัญหาในการเขียนคำพ้องเสียง นอกจากนี้ยังมีการใช้ สระไอ, ไอ, อัย หรือ ไอย การมีหรือไม่มีตัวการันต์ ฯลฯ การเขียนคำพ้องเสียงจึงเป็นปัญหาใหญ่ที่เด็กพบเสมอ หากขาดการฝึกฝนที่ดี

กำชัย ทองหล่อ (2545: 334-335) แบ่งคำพ้องออกเป็น 3 ชนิด คือ

1. รูปเหมือนกัน แต่เสียงต่างกัน เช่น

กรี	อ่านว่า	กรี	แปลว่า	กระดุกแหลมที่หัวกุ่ม
”	”	กะ-รี	”	ข้าง

2. เสียงเหมือนกัน แต่รูปต่างกัน เช่น

จัน	แปลว่า	ต้นไม้ชนิดหนึ่ง
จันท์	”	ต้นไม้ชนิดหนึ่ง จำพวกไม้หอม
จันท์	แปลว่า	ดูร้าย, หยาบซ้ำ
จันทร์	”	ดวงเดือน

3. เหมือนกันทั้งรูปและเสียง เช่น

ชัน	แปลว่า	ภาชนะชนิดหนึ่ง
ชัน	”	ร้อง (นก, ไก่)
ชัน	”	ทำให้ตั้ง, ทำให้แน่น
ชัน	”	นำหัวเราะ

การที่จะอ่านคำพ้องได้ถูกต้องและกำหนดความหมายเฉพาะได้แน่นอน จำต้องอาศัยคำ ห้อยล้อมหรือ ที่เรียกว่า บริบท คำห้อยล้อมหรือบริบท คือคำที่อยู่ข้างหน้าและข้างหลังคำที่เราต้องการทราบความหมาย

อำเภอพรรณ ชินสำราญ (2538: 5) คำพ้องเสียงสามารถพิจารณาจัดกลุ่มคำพ้องเสียงตามที่มาของคำให้ชัดเจนได้ 2 ประเภท

1. **กลุ่มคำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด** (แม่ ก กา) เช่น กา กรรณิการ์, ข้า คำฆ่า, แซ่ แล้, ชมพู ภูเขา, นำ หน้า, ว่า หว่า, ล่า หล้า

2. **กลุ่มคำพ้องเสียงที่มีตัวสะกด** (แม่ กก กค กบ กน กง กม เกย เกอว) เช่น เสียง “วัน” ได้แก่ วัน วรรณ วัลณ วัล วัลย์

จึงสามารถสรุปลักษณะของคำพ้องเสียงได้ว่า คำพ้องเสียงสามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกด และไม่มีตัวสะกด

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำพ้องเสียง

ขจีรัตน์ หงษ์ประสงค์ (2524: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปรากฏว่าผลคะแนนความก้าวหน้าในการเขียนตัวสะกดคำพ้องเสียงก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นช่วยให้นักเรียนเขียนตัวสะกดคำพ้องเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น

สุพรรณิ ททรัพย์เจริญ (2534: บทคัดย่อ) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลปรากฏว่า คุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดฉะเชิงเทราที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 89.32/84.83 แสดงว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมนี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

อำเภอพรรณ ชินสำราญ (2538: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียง สำหรับชั้นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลปรากฏว่า นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำพ้องเสียงมาก และจากการเปรียบเทียบค่าสถิติ t-test พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังการทำแบบฝึกมากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำพ้องเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น

สนิท ฉิมเล็ก (2541: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบฝึกบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องคำพ้อง และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลปรากฏว่าคุณภาพของแบบฝึกบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องคำพ้อง มีประสิทธิภาพ 80.6./80.91 คะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ สามารถสร้างความสนใจของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ระดับ มากที่สุด

แคทรียา โปธิ์ศรี (2549: บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องคำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 และหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลปรากฏว่า คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องคำพ้อง มีประสิทธิภาพ 82.93/83.33 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .6568 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 65.68 และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะได้นำมาเป็นแนวความคิดในการสร้างแบบเรียนคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ ระดับชั้นปีที่ 6 และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบเรียนตามขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย
3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ
4. การดำเนินการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และสรุปผล

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากร

นักเรียนระดับเกรด 6 โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2553
จำนวน 20 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับเกรด 6 โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2553
จำนวน 10 คน จากการคัดเลือกแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากความสามารถในด้านการเขียนในระดับที่ต่างกันห้องละ 5 คน

2. การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยคัดเลือกคำพ้องเสียงจากแบบเรียนของโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่และแบบเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่3-6 ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนมักเขียนและใช้ผิดในชีวิตประจำวันเสมอ เครื่องมือประกอบด้วย บทเรียนเรื่องคำพ้องเสียงจำนวน 5 บท และแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับคำพ้องเสียง และการเขียนสะกดคำ
2. สุ่มและคัดเลือกคำพ้องเสียงมาสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง จำนวน 5 บท และแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อดังนี้

2.1 บทที่ 1 มา รู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ

2.2 บทที่ 2 คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด

2.3 บทที่ 3 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กด

2.4 บทที่ 4 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่ก และ แม่กบ

2.5 บทที่ 5 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน

2.6 แบบทดสอบ

3. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้อง และความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยมีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านดังนี้

- อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

อาจารย์พิเศษ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

- อาจารย์พิภา โคห์เรน

อาจารย์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทย

โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ กรุงเทพมหานคร

- อาจารย์เพ็ญศรี นิลจันทร์

อาจารย์หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนกุหลาบวิทยา กรุงเทพมหานคร

4. นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ได้ตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นนำมาทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การประเมินประสิทธิภาพแบบเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยนำแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงจำนวน 5 บท และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำพ้องเสียง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ผลการตรวจสอบแบบเรียนของผู้เชี่ยวชาญ สรุปประเด็นสำคัญของการแก้ไข และปรับปรุงดังนี้

1. แก้ไขการสะกดคำ การจัดย่อหน้า และความถูกต้องของสำนวนภาษา

2. ปรับแก้ความหมายคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับคำศัพท์ภาษาไทย

3. ปรับแก้ตัวอย่างประโยคบางประโยคให้มีความหลากหลายตามหน้าที่ของคำ

4. เพิ่มคำจำกัดความของคำพ้องเสียงว่า หมายถึงถึงพยางค์ของคำด้วย

5. ปรับขนาดตัวอักษรในเนื้อเรื่องให้มีขนาดใหญ่ขึ้นและปรับลดขนาดภาพประกอบ

6. ปรับแก้การจัดรูปแบบการนำเสนอแบบฝึก เช่น การเว้นช่องว่างสำหรับใส่คำตอบไม่ควรชี้ว่าคำที่จะนำมาเติมจะมีกี่คำ ให้เว้นช่องว่างให้เท่าๆกันทุกข้อ, กิจกรรมที่ 2 ของทุกบทให้มีตัวเลือกเพียงแค่ 2-3 ตัวเลือก

7. ปรับแก้คำชี้แจงแต่ละแบบฝึกหัดให้ชัดเจน กระชับและเข้าใจง่าย

ผลการประเมินแบบเรียน

ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ได้ผลการประเมินดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ด้านรูปเล่ม

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	3				
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	2	1			
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	2	1			
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	3				

จากตาราง 1 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ด้านรูปเล่ม โดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83

ตาราง 2 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่ เกรด 6 ด้านเนื้อหา

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	2			
2. มีความถูกต้องทางวิชาการ	2	1			
3. ระดับความยาก-ง่ายเหมาะสมกับ ผู้เรียน	2	1			
4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	2	1			

จากตาราง 2 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียน
โรงเรียนนานาชาติเกรด 6 ด้านเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่ เกรด 6 ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำพ้องเสียง	3				
2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศ	2	1			
3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน	3				
4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำ แบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ	2	1			

จากตาราง 3 แสดงว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียน
โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่เกรด 6 ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับโดยผู้เชี่ยวชาญ ส่วนใหญ่อยู่ใน
ระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83

สรุปได้ว่า ผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียน
นานาชาติสาทรใหม่เกรด 6 ทั้ง 3 ด้านคือด้านรูปเล่ม ด้านเนื้อหา และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ
โดยผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 สามารถนำไปใช้เป็น
แบบเรียนประกอบการเรียนการสอนได้

4. การดำเนินการวิจัย

ทดลองใช้แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับเกรด 6 ภาคเรียนที่ 3
ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ จำนวน 10 คน เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน
วันละ 1 คาบ คาบละ 45 นาที ตามตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	วันที่	เวลา	รายการดำเนินการทดลอง
1	2 พฤษภาคม 2554	11.45-12.30	ปฐมนิเทศ และ บทที่ 1 มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ
	3 พฤษภาคม 2554	9.30-10.15	บทที่ 2 คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด
	4 พฤษภาคม 2554	14.00-14.45	บทที่ 3 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กต
2	9 พฤษภาคม 2554	11.45-12.30	บทที่ 4 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กบและกค
	10 พฤษภาคม 2554	9.30-10.15	บทที่ 5 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน
	11 พฤษภาคม 2554	14.00-14.45	แบบทดสอบหลังเรียน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ และสรุปผล

วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงโดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพแบบเรียนมีดังต่อไปนี้

5.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบฝึกและสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

(ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546: 49)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

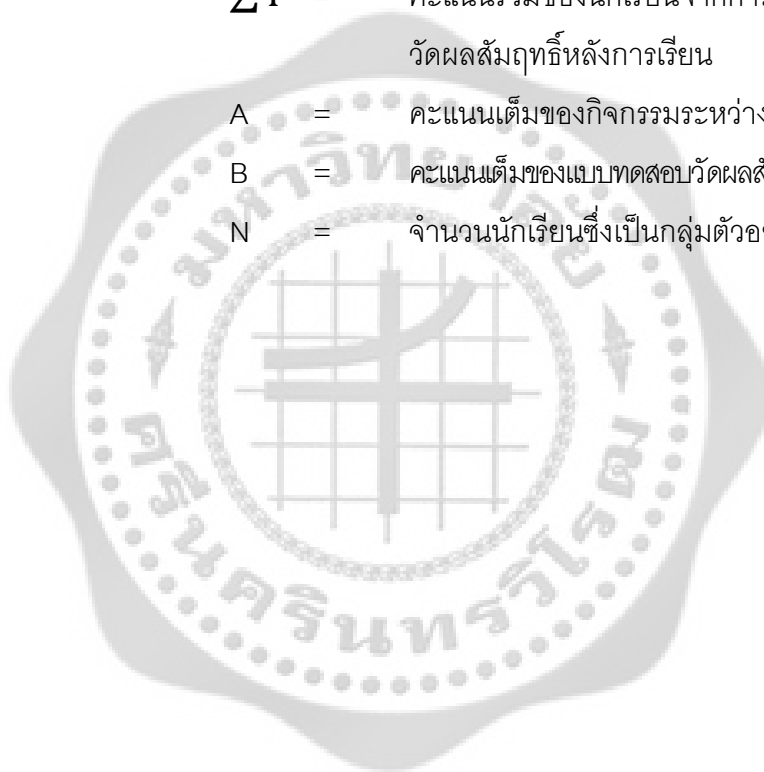
เมื่อ \bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

5.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคนอื่นๆ. 2520: 131)

สูตร	$E_1 = \frac{\sum X}{\frac{N \times 100}{A}}$ หรือ $\frac{\bar{X}}{A} \times 100$
	$E_2 = \frac{\sum f}{\frac{N \times 100}{B}}$ หรือ $\frac{\bar{F}}{A} \times 100$
เมื่อ	$E_1 =$ ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$E_2 =$ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X =$ คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนของผู้เรียน
	$\sum f =$ คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	A = คะแนนเต็มของกิจกรรมระหว่างการเรียน
	B = คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
	N = จำนวนนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลที่ได้จากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน	จำนวนนักเรียนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X} แทน	คะแนนเฉลี่ย
ΣX แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบฝึกแต่ละชุด
Σf แทน	คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน
E_1 แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2 แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
A แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน
B แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำกิจกรรมระหว่างการเรียน ทั้ง 5 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 5 บทเพื่อหาประสิทธิภาพของ E_2
3. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมระหว่างการเรียนทั้ง 5 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำกิจกรรมระหว่างการเรียน ทั้ง 5 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_1 ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 5 แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนแต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

คนที่	บทที่1	บทที่2	บทที่3	บทที่4	บทที่5
	คะแนน เต็ม 20	คะแนน เต็ม 20	คะแนน เต็ม 20	คะแนน เต็ม 20	คะแนน เต็ม 20
1	19	16	18	18	16
2	20	20	18	17	18
3	19	17	17	17	16
4	20	17	15	18	19
5	18	17	17	17	17
6	20	16	16	16	19
7	19	15	15	14	13
8	20	19	17	16	17
9	18	20	19	20	19
10	20	19	18	20	16
$\sum x$	193	176	170	173	170
\bar{x}	19.3	17.6	17	17.3	17
E_1	96.50	88.00	85.00	86.50	85.00
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 5 บท เท่ากับ 88.20					

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนแต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 แต่ละบทคิดเป็นร้อยละ 85.00 – 96.50 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.20 ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80 โดยมีประสิทธิภาพคิดเป็นร้อยละได้ตามลำดับดังนี้

บทที่ 1 มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	96.50
บทที่ 2 คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	88.00
บทที่ 3 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กต	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	85.00
บทที่ 4 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกและแม่กบ	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	86.50
บทที่ 5 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	85.00
ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 5 บท	ประสิทธิภาพ ร้อยละ	88.20

ประสิทธิภาพข้างต้นแสดงว่าบทเรียนแต่ละบทรวม 5 บท ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_1 ที่กำหนดไว้ที่ 80

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนทั้ง 5 บท เพื่อหาประสิทธิภาพของ E_2

ตาราง 6 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ทั้ง 5 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน
1	18
2	17
3	16
4	18
5	15
6	19
7	12
8	18
9	19
10	18
$\sum f$	170
\bar{x}	17.00
E_2	85.00

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนด้วยแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ทั้ง 5 บท คิดเป็นร้อยละ 85.00 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของ E_2 ที่กำหนดไว้ที่ 80 แสดงว่า แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. ผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง 7 แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E_1	E_2
1	มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ	96.50	-
2	คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด	88.00	-
3	คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกด	85.00	-
4	คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กก และแม่กบ	86.50	-
5	คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน	85.00	-
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	88.20	-
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	-	85.00

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า แบบเรียน เรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ทั้ง 5 บท มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 โดยมีประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียนทั้ง 5 บท คือ E_1 เท่ากับ 88.20 และประสิทธิภาพคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนครบทั้ง 5 บท คือ E_2 เท่ากับ 85.00

จากประสิทธิภาพข้างต้น แสดงว่าแบบเรียน เรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถนำไปใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนได้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบเรียน เรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ สาทร์ใหม่ เกรด 6 และหาประสิทธิภาพของแบบเรียนที่สร้างขึ้นตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งสามารถสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียน วิชาภาษาไทยเรื่อง คำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ เกรด 6
2. เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะได้แบบเรียน วิชาภาษาไทยเรื่อง คำพ้องเสียงที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. การวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใช้สอนเรื่อง คำพ้องเสียงในระดับที่สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำพ้องเสียง การเขียนสะกดคำ การสอนภาษาต่างประเทศ และแบบเรียน
2. กำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.1 รวบรวมคำพ้องเสียงที่ปรากฏอยู่ในแบบเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่เหมาะสมกับการนำมาสร้างแบบเรียน เรื่องคำพ้องเสียงแก่ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
 - 3.2 นำข้อมูลมาสร้างแบบเรียน
4. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบเรียน เรื่องคำพ้องเสียงโรงเรียนนานาชาติ เกรด 6 จำนวน 5 บท ตามที่กำหนดในขอบเขตของการวิจัย
5. นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง

6. ทดลองใช้เครื่องมือกับกลุ่มทดลองก่อนนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
7. นำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ
8. นำแบบเรียนที่สมบูรณ์แล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพตามตารางที่กำหนด

9. วิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงโดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือมีดังต่อไปนี้

สถิติพื้นฐาน

9.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนจากแบบฝึกและสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

(ชูศรี พันธุ์ทอง. 2546: 49)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ X = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N = จำนวนผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่าง

9.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนสำหรับ

นักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ใช้สูตร E_1/E_2

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์; และคนอื่นๆ. 2520: 131)

$$\text{สูตร } E_1 = \frac{\sum X}{N \times 100} \text{ หรือ } \frac{\bar{X}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\sum f}{N \times 100} \text{ หรือ } \frac{\bar{F}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ

E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum X$ = คะแนนรวมของกิจกรรมระหว่างการเรียนของผู้เรียน

$\sum f$ = คะแนนรวมของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

B = คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียน

N = จำนวนผู้เรียน

10. สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ได้แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 จำนวน 5 บทเรียน สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

การหาประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 โดยใช้สูตรการคำนวณหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 พบว่าแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงนี้มีค่าประสิทธิภาพของกระบวนการระหว่างร้อยละ 85.00 – 96.50 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 88.20 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เท่ากับ ร้อยละ 85 ดังมีรายละเอียด ดังนี้

บทที่ 1 มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 96.50/85

บทที่ 2 คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 88/85

บทที่ 3 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กต มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 85/85

บทที่ 4 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กข และ แม่กบ มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 86.50/85

บทที่ 5 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน มีประสิทธิภาพของกระบวนการเท่ากับ 85/85

แสดงว่าแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้เป็นแบบเรียนสอนเรื่องคำพ้องเสียง ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพ้องเสียง และส่งเสริมให้นักเรียนมีความชำนาญในการอ่าน เขียน และใช้คำพ้องเสียงให้ถูกต้องได้มากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพของ E_1 เท่ากับ 88.20 และประสิทธิภาพของ E_2 เท่ากับ 85.00 สรุปได้ว่าแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ประสิทธิภาพ 88.20/85.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 แสดงว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ ทั้งนี้เป็นเพราะการออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ และกลุ่มตัวอย่างให้ความร่วมมือใน

การเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี เป็นผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่น จึงเป็นผลสืบเนื่องที่ทำให้ได้แบบเรียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ในสมมติฐานการวิจัย

ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า คะแนนแบบฝึกหัดในบทที่ 1, 2 และ 4 ค่อนข้างสูงกว่าบทที่ 3 และ 5 เนื่องจาก

1.1 บทที่ 1 เป็นบทนำของเรื่องคำพ้องเสียง ซึ่งนักเรียนสามารถอ่านและจัดกลุ่มคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกันได้ จึงส่งผลให้มีค่า E_1 เท่ากับ 96.5 ในบทที่ 2 และบทที่ 4 เรื่องคำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด และคำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กก และ แม่กบ ประกอบไปด้วยคำศัพท์ที่นักเรียนพบเห็น และใช้บ่อยๆในชีวิตประจำวัน เช่น ย่า-หญ้า, หน้า-น้ำ, ทุก-ทุกข์, สับ-ศัพท์, สาบ-สาป เป็นต้น จึงส่งผลให้มีค่า E_1 เท่ากับ 88 และ 86.5 ตามลำดับ

1.2 บทที่ 3 เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กค และบทที่ 5 เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน คำส่วนใหญ่เป็นคำยากและเป็นคำพ้องเสียงที่มีมากกว่า 2 คำในเสียงพ้อง 1 เสียง เช่น กค-กฎ-กฎ, ญาติ-อนุญาต-ทายาท, บาด-บาท-บาตร-บิณฑบาต-ลูกบาศก์, เกสร-ลูกศร-สอน-อักษร เป็นต้น ซึ่งนักเรียนยังมีความสับสนในการใช้ เนื่องจากยังไม่มีความแม่นยำในด้านการเขียนพยัญชนะ และจำนวนคำใน 1 ชุดที่มากเกินไป ทำให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้ไม่หมด อีกทั้งคำบางชุดนักเรียนยังมีโอกาสใช้สื่อสารน้อย ทำให้นักเรียนไม่เกิดความคุ้นชินกับคำศัพท์ และไม่ให้ความสำคัญกับคำศัพท์ที่ไม่ค่อยได้พบเจอ เช่น กำนั้น-กำนั้น เป็นต้น จึงทำให้คะแนนจากการทำแบบฝึกในบทที่ 3 และ 5 น้อยกว่า ในบทที่ 1, 2 และ 4

จากผลการทดลองดังกล่าวเพื่อควบคุมไม่ให้เกิดความแตกต่างของคะแนนแบบฝึกหัดทั้ง 5 บทนั้น ผู้สอนจะต้องมีการเน้นย้ำคำศัพท์ที่ยาก หรือคำศัพท์ที่ผู้เรียนไม่ค่อยพบเจอในชีวิตประจำวัน ตลอดจนยกตัวอย่างประโยคให้หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นชินกับคำศัพท์ให้มากยิ่งขึ้น

2. แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 มีประสิทธิภาพ 88.20/85.00 โดยมีประสิทธิภาพของ E_1 มากกว่าประสิทธิภาพของ E_2 เนื่องจากระหว่างการจัดผลคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการนั้นเป็นการวัดในคาบเรียนวิชาภาษาไทย หลังจากที่เรียนเนื้อหาในบทเรียนเสร็จทันที อีกทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อรายวิชาและผู้สอน ประกอบกับเนื้อหาในบทเรียน มีรูปภาพประกอบที่ดึงดูดความสนใจ นักเรียนจึงตั้งใจในการเรียนและให้ความร่วมมือในการทำแบบฝึกหัดทำยบททุกครั้งอย่างดี ขณะที่การวัดผลคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์แม้คำศัพท์จากแบบทดสอบเรื่องคำพ้องเสียงจะเป็นคำศัพท์จากบทเรียนเช่นเดียวกับแบบฝึก แตกต่างเพียงรูปแบบการทดสอบคือ มีทั้งเติมคำให้สัมพันธ์กับเนื้อเรื่อง และ การเลือกใช้คำพ้องเสียงให้ถูกต้องตามประโยคโดยมีตัวเลือกถึง 4 ตัวเลือก ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงเกิดความล่าช้าในการอ่าน และต้องรีบทำแบบทดสอบหลังเรียน เพราะกำหนดการทำแบบทดสอบเป็นการใช้คาบเรียนวิชาภาษาไทยโดยที่

นักเรียนจะต้องมีการสอบพูดหน้าชั้นเรียนในคาบต่อไปจึงทำให้นักเรียนเกิดความกังวลและเร่งรีบทำแบบทดสอบเพื่อจะขอเวลาไปเตรียมสอบพูดหน้าชั้นเรียน แม้ว่าคะแนนประสิทธิภาพของกระบวนการมีค่ามากกว่าคะแนนประสิทธิภาพของผลลัพธ์แต่ประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงนี้ก็ยังคงเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับการวิจัยการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสุรินทร์ของ กรรณิการ์ ศุภรเวทย์ศิริ (2533: บทคัดย่อ) ที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.11/88.31 และ สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา ของ สุพรรณณี ทรัพย์เจริญ (2534: บทคัดย่อ) ที่มีประสิทธิภาพ 89.32/84.83

3. การวิจัยบรรลุตฤตประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ แบบเรียนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 การสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่เกรด 6 ได้ดำเนินการสร้างแบบเรียนและวิจัยตามกระบวนการและขั้นตอน โดยเริ่มจากการศึกษาเอกสารข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับคำพ้องเสียง การเขียนสะกดคำ การสอนภาษาต่างประเทศ และแบบเรียน นำแบบเรียนที่สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมเพื่อที่จะแก้ไขแล้วจึงนำแบบเรียนที่ผ่านการแก้ไขเบื้องต้นแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา การสร้างแบบเรียน และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะนั้นมาใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับแก้อีกครั้งเพื่อให้ได้แบบเรียนที่มีความสมบูรณ์มากที่สุด มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้สอนทราบถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนแต่ละบทอย่างละเอียด และให้ได้ผลการทดลองที่เป็นการวัดทักษะการเขียนคำพ้องเสียงของนักเรียนอย่างแท้จริง ผู้วิจัยเชื่อว่าแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงที่สร้างขึ้นนี้เป็นแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนคำพ้องเสียงของนักเรียนได้ และการวิจัยจะสามารถบรรลุตฤตประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับรัฐจวน อินทรกำแหง (2508: 18) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบเรียนที่ดีคือ จะต้องถูกต้องและเที่ยงตรง ใช้ภาษาง่ายและเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ควรแบ่งเนื้อหาออกเป็นบทๆ และจัดรูปแบบอย่างพิถีพิถัน และ บันลือ พุกกะวัน (2521: 71) ที่กล่าวถึง ลักษณะของแบบเรียนที่ดีว่า รูปภาพในหนังสือจะช่วยดึงดูดความสนใจให้เด็กอยากหยิบหนังสือมาอ่าน

3.2 แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงนั้นนอกจากจะสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนวิชาภาษาไทยให้แก่ นักเรียนระดับเกรด 6 โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่แล้ว ยังสามารถนำไปใช้เป็นแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนและพัฒนาทักษะการเขียนและการใช้คำพ้องเสียงเนื่องจากการเลือกคำที่ใช้ในการสร้างแบบเรียนนี้ได้สำรวจจากแบบเรียนภาษาไทย

ในระดับป.3-ป.6 ของโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่และหนังสือเรียนภาษาไทยของกระทรวงศึกษาธิการและตัวอย่างประโยคนั้นเป็นประโยคต้นแบบที่เป็นประโยคระดับ และใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้ใช้แบบเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ไม่ยาก ประกอบกับการแบ่งบทเนื้อหาอย่างเป็นระบบ การเรียบเรียงคำตามพจนานุกรม ทำให้เนื้อหาในแต่ละบทไม่มากและไม่น้อยจนเกินไป อีกทั้งในบทเรียนยังมีภาพประกอบที่สวยงาม เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจบทเรียนมากขึ้น จึงทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการติดตามฝึกฝน จนเกิดทักษะและมีความสามารถในการเขียนและการใช้คำพ้องเสียงมากขึ้น ดังที่ นวลจันทร์ รัตนากร และ สุภัทรา ฉัตรเงิน (2529: 69) กล่าวถึง การประเมินคุณค่าของแบบเรียนไว้ว่า เนื้อหาจะต้องมีปริมาณที่เหมาะสมเมื่อเทียบกับคาบเรียน มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้น มีการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามลักษณะของภาษาและสื่อความหมายได้ชัดเจน ไม่มีก่อให้เกิดความสับสน

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่าแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่เกรด 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) จึงกล่าวได้ว่า สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 แบบเรียนนี้นำไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการเขียนคำพ้องเสียงสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้

1.2 การพัฒนาการเขียนคำพ้องเสียงให้แก่ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศควรมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงควรศึกษาและทดลองเพื่อสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงในระดับที่สูงขึ้นไป

1.3 ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศหรือผู้ที่สนใจในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศสามารถใช้แบบเรียนนี้เป็นแนวทางในการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

2.1 ควรสร้างแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติในระดับที่สูงขึ้น โดยเพิ่มคำศัพท์เพื่อผู้เรียนสามารถมีคลังคำศัพท์เพื่อใช้ในการขยายประสบการณ์ในการสื่อสารต่อไป

2.2 ควรสร้างแบบเรียนหรือแบบฝึกทักษะเรื่องอื่นที่เป็นปัญหาสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ เช่น คำพ้องรูป ,คำพ้องรูปและพ้องเสียง, คำพ้องความหมาย, การใช้ “ไ”, “ใ” และ “อัย” ,การใช้ “รร” เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2534). **หนังสืออ้างอิงวิชาภาษาไทย หลักภาษาไทย ประโยค ประถมศึกษา ตอนปลาย**. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กวรรณิการ์ ศุภกรเวทย์ศิริ. (2533). **การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสุรินทร์**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2507). **ประวัติกระทรวงศึกษาธิการ 2435-2507**. พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). **แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ**. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กองวิเทศสัมพันธ์. (2544). **การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยใน บริบทไทยศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ปราบพาล. (2532). **การทดลองและประเมินผลสำหรับครูสอนภาษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กำชัย ทองหล่อ. (2545). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- โกชัย สาริกบุตร. (2520). **แนวการวิเคราะห์และประเมินผลแบบเรียน**. เชียงใหม่: วิทยาลัยครูเชียงใหม่.
- ขจีรัตน์ หงส์ประสงค์. (2524). **การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนคำพ้องเสียง สำหรับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- แคทรียา ไพร์ศรี. (2549). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง คำพ้อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา ไบกาชุกี. (2520). **การเขียนสื่อการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- จุไร วรศักดิ์โยธิน. (2520). **การสร้างคู่มือการสอนเขียนภาษาไทย ระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง**. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(แผนกวิชามัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี พันธุ์ทอง. (2546). **สถิติเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา. (2551). **แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ**. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ธวัช ปุณโณทก. (2542). **วิวัฒนาการหนังสือแบบเรียนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นวลจันทร์ รัตนากร; และ สุภัทรา ฉัตรเงิน. (2529). **การเลือกหนังสือ**. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.
- นิตยา วิจาระนันท์. (2551). **การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ**. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บันลือ พฤษะวัน. (2521). **วรรณกรรมกับเด็ก**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- (2533). **อุปเทศการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาแนวบูรณาการทางการสอน**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. (2523). **ประสบการณ์จากการเขียนตำราและเอกสารทางวิชาการ**. กรุงเทพฯ: สมาคมอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย.
- ประหยัด สายวิเชียร. (2524-2525, ตุลาคม-กันยายน). **ครูกับการเลือกใช้แบบเรียน**. ศึกษาศาสตร์สาร. 10(170-177).
- ปรีญา ทิรัฎฐประดิษฐ์. (2547). **สถานภาพการเรียนและการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศในประเทศไทย**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- ผะอบ ไปชะกฤษณะ. (2526). **ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: รวมสาสน์.
- พัฒน์ น้อยแสงศรี. (2527). **ไวยากรณ์อังกฤษแนวปริวรรตเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- มาลินี ณ นคร. (2553). **การสร้างแบบเรียนเรื่องตัวสะกดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ**. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. (2508). **ห้องสมุดโรงเรียนประถมและบริการ**. พระนคร: สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.
- รุ่งอรุณ ไรจน์รัตนาดำรง. (2552). **การสร้างสื่อภาพประกอบคำศัพท์สำหรับผู้เรียนภาษาไทย**

- ในฐานะภาษาต่างประเทศ.** สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2553). **การสร้างแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.** สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). **การจัดการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา.** สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วันเพ็ญ สกุลทอง. (2552). **การสร้างแบบเรียนเรื่องพยัญชนะไทยสำหรับชาวต่างชาติ.** สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศรวิไล พลมณี. (2545). **พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.** เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศิริลักษณ์ สกุลวิทย์. (2541). **แบบฝึกการออกเสียงและการเขียนสะกดคำที่สะกดด้วยแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.** การค้นคว้าแบบอิสระ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ โสภิตภักดีพงษ์. (2544). **การใช้เกมคำศัพท์ประกอบการสอนเพื่อสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.** สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สนิท ฉิมเล็ก. (2541). **การพัฒนาแบบฝึกบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องคำพ้อง.** ปริญญาโท กศ.ม. (หลักสูตรการสอน). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2549). **การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.** กรุงเทพฯ: มิ่งเมือง.
- สมยศ เม่นแย้ม. (2543). **ครูไทยสอนภาษาอังกฤษ: คู่มือครู.** กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.
- สุจรีต เพ็ชรขอบ. (2522). **วิธีการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุณีย์ อุตศาสตร์. (2526). **ความเป็นมาแบบเรียนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. วิทยาลัยครูธนบุรี.
- สุพรรณณี ทรัพย์เจริญ. (2534). **การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องคำพ้องเสียง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา**. ปริญญาโท กศ.ม. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2526). **การสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มต้น**. กรุงเทพฯ: ประมวลศิลป์.
- หทัย ตันหยง. (2527). **การเขียนหนังสือแบบเรียน**. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- (2532). **รายงานการวิจัยการสร้างหนังสือเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรมเพื่อเป็นสื่อพัฒนาการอ่านในระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ: ประจวบคี.
- อัมพร แก้วสุวรรณ. (2531). **วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). **การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อำไพพรรณ ชินสำราญ. (2538). **การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนคำพ้องเสียง สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. ปริญญาโท กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ฮานู ลี. (2520). **การสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาเกาหลีในสถาบันอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Good, Carter Victor. (1973). **Dictionary of Education**. New York: Mc Graw-Hill book Company.
- Lynne Cameron. (2001). **Teaching Language to Young Learners**. United Kingdom: Cambridge University Press.

บัญชีตาราง

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่เกรด 6 ด้านรูปเล่ม

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่เกรด 6 ด้านเนื้อหา

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่เกรด 6 ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

ตาราง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง
สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนเรื่องคำพ้อง
เสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ทั้ง 5 บท

ตาราง แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่ เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่เกรด 6 ด้านรูปเล่ม

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	3				
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	2	1			
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	2	1			
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	3				

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาขาใหม่เกรด 6 ด้านเนื้อหา

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	2			
2. มีความถูกต้องทางวิชาการ	2	1			
3. ระดับความยาก-ง่ายเหมาะสมกับ ผู้เรียน	2	1			
4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	2	1			

ตาราง แสดงผลการประเมินคุณภาพแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาทรใหม่เกรด 6 ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

หัวข้อ	ระดับการประเมิน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำพ้องเสียง	3				
2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยใน ฐานะภาษาต่างประเทศ	2	1			
3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน	3				
4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำ แบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ	2	1			

ตาราง ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัปดาห์ที่	วันที่	เวลา	รายการดำเนินการทดลอง
1	2 พฤษภาคม 2554	11.45 - 12.30	ปฐมนิเทศ และ บทที่ 1 มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ
	3 พฤษภาคม 2554	9.30-10.15	บทที่ 2 คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด
	4 พฤษภาคม 2554	14.00 - 14.45	บทที่ 3 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กต
2	9 พฤษภาคม 2554	11.45 - 12.30	บทที่ 4 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กบและกก
	10 พฤษภาคม 2554	9.30-10.15	บทที่ 5 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน
	11 พฤษภาคม 2554	14.00 - 14.45	แบบทดสอบหลังเรียน

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำกิจกรรมระหว่างการเรียนรู้แต่ละบทของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง
สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

คนที่	บทที่1	บทที่2	บทที่3	บทที่4	บทที่5
	คะแนน เต็ม 20	คะแนน เต็ม 20	คะแนน เต็ม 20	คะแนน เต็ม 20	คะแนน เต็ม 20
1	19	16	18	18	16
2	20	20	18	17	18
3	19	17	17	17	16
4	20	17	15	18	19
5	18	17	17	17	17
6	20	16	16	16	19
7	19	15	15	14	13
8	20	19	17	16	17
9	18	20	19	20	19
10	20	19	18	20	16
$\sum x$	193	176	170	173	170
\bar{x}	19.3	17.6	17	17.3	17
E_1	96.50	88.00	85.00	86.50	85.00

ค่าเฉลี่ยของ E_1 รวม 5 บท เท่ากับ 88.20

ตาราง แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ด้วยแบบเรียนเรื่องคำพ้อง
เสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 ทั้ง 5 บท

คนที่	คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนรู้ คะแนนเต็ม 20 คะแนน
1	18
2	17
3	16
4	18
5	15
6	19
7	12
8	18
9	19
10	18
$\sum f$	170
\bar{x}	17.00
E_2	85.00

ตาราง แสดงค่าประสิทธิภาพของแบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติ
สาขาใหม่ เกรด 6 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

บทที่	เรื่อง	E ₁	E ₂
1	มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ	96.50	-
2	คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด	88.00	-
3	คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กด	85.00	-
4	คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กก และแม่กบ	86.50	-
5	คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน	85.00	-
	คะแนนเฉลี่ยกิจกรรมระหว่างเรียน	88.20	-
	คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังการเรียน	-	85.00

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์พัฒนาเครื่องมือ
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 0519.12/๐4๑3

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ มกราคม 2554

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่

เนื่องด้วย นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบเรียน
เรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียน โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
โดยขอใช้สถานที่เพื่อทดลองใช้แบบทดสอบเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียน โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่
เกรด 6 และ แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียน โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 กับนักเรียน
ระดับเกรด 6 จำนวน 10 คน ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2554

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์ ได้เก็บข้อมูล
เพื่อการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเลข : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-588-9271

ที่ ศธ 0519.12/๐ 491

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๑ มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนกุหลาบวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบเรียน
เรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่เกรด 6” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์เพ็ญศรี นิลจันทร์
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 และ
แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 086-588-9271

ที่ ศธ 0519.12/๒ ๕๑๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖ มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร

เนื่องด้วย นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบเรียน
เรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบทดสอบ
เรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 และ แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียง
สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์
และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กด 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 086-588-9271

ที่ ศธ 0519.12/ ๐ 4๙๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ มกราคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่

เนื่องด้วย นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การสร้างแบบเรียน
เรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6” โดยมี อาจารย์พัทธยา จิตต์เมตตา
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์พิว โคห์นเรน
เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 และ
แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้
นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067, 0-2649-5070 กค 110

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 086-588-9271

ภาคผนวก ค

แบบประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ

ครู อายา

แบบประเมิน

แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านประเมิน

รายการ	ระดับการประเมิน (จำนวน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านรูปเล่ม					
1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	✓				
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม		✓			
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	✓				
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	✓				
2. ด้านเนื้อหา					
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
2. มีความถูกต้องทางวิชาการ	✓				
3. ระดับความยาก-ง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน		✓			
3. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำพ้องเสียง	✓				
2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	✓				
3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน	✓				
4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำแบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติ		✓			

Arya Thipsotikul

๑๓๓๕ ๖๖๖

แบบประเมิน
แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6
 โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านประเมิน

รายการ	ระดับการประเมิน (จำนวน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านรูปเล่ม					
1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	✓				
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	✓				
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน	✓				
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	✓				
2. ด้านเนื้อหา					
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				
2. มีความถูกต้องทางวิชาการ	✓				
3. ระดับความยาก-ง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	✓				
4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	✓				
3. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำพ้องเสียง	✓				
2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	✓				
3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน	✓				
4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำแบบเรียนสำหรับ ชาวต่างชาติ	✓				

ศุภมาส วัฒนกุล

ครูใหญ่ศรี

แบบประเมิน

แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6

โปรดใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ท่านประเมิน

รายการ	ระดับการประเมิน (จำนวน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านรูปเล่ม					
1. การออกแบบปกเหมาะสม สวยงาม	✓				
2. ขนาดรูปเล่มมีความเหมาะสม	✓				
3. ลักษณะตัวอักษรเหมาะสมชัดเจน		✓			
4. ภาพประกอบเหมาะสม สวยงาม	✓				
2. ด้านเนื้อหา					
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
2. มีความถูกต้องทางวิชาการ		✓			
3. ระดับความยาก-ง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	/				
4. แบบฝึกมีความเหมาะสมกับผู้เรียน	✓				
3. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ					
1. เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนเรื่อง คำพ้องเสียง	✓				
2. ช่วยเป็นสื่อในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ		✓			
3. ช่วยพัฒนาทักษะของผู้เรียน	✓				
4. เป็นแนวทางหรือตัวอย่างในการจัดทำแบบเรียนสำหรับ ชาวต่างชาติ	✓				

ทศวิมล วัฒนศิริ
(นางเพ็ญศรี วัฒนศิริ)
ผู้ประเมิน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง ความหมายและประเภทของคำพ้องเสียง

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

คำพ้องเสียง เป็นคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกัน เนื่องจากภาษาไทยมีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงเท่านั้น ดังนั้นหากผู้เรียนไม่ทราบความแตกต่างของคำพ้องเสียงแต่ละคำจะส่งผลให้เลือกใช้คำผิด เขียนสะกดคำผิด และสื่อความหมายได้ไม่ถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกความหมายของคำพ้องเสียงได้อย่างถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถแยกประเภทของคำพ้องเสียงได้

3. เนื้อหาสาระ

- 1 ความหมายของคำพ้องเสียง
- 2 ประเภทของคำพ้องเสียง

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำ “หญ้า” และ “ย่า”
2. ครูถามคำถามพัฒนาการคิดกับนักเรียนว่า คำทั้งสองคำมีอะไรที่กันและมีอะไรที่แตกต่างกัน

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายความหมายของคำพ้องเสียงและประเภทของคำพ้องเสียง
2. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์บนกระดานและให้นักเรียนจัดกลุ่มว่าคำใดที่มีเสียงพ้องกันและคำใดไม่ใช่
3. ครูแจกบัตรคำศัพท์ให้นักเรียนทุกคนจากนั้นให้นักเรียนตามหาเพื่อนที่มีบัตรคำพ้องเสียงกับบัตรคำของตัวเอง
4. นักเรียนแต่ละคู่ยืนอ่านคำศัพท์ของตัวเองให้เพื่อนในห้องฟัง
5. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 และ 2
6. ครูและนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัด

ขั้นสรุป

นักเรียนช่วยกันสรุปความหมายและประเภทของคำพ้องเสียงของคำพ้องเสียง

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง บทที่ 1(มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ)
2. บัตรคำศัพท์

6. การวัดและประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การเข้าร่วมกิจกรรม
3. แบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

คำพ้องเสียง เป็นคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกัน เนื่องจากภาษาไทยมีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงเท่านั้น ดังนั้นหากผู้เรียนไม่ทราบความแตกต่างของคำพ้องเสียงแต่ละคำจะส่งผลให้เลือกใช้คำผิด เขียนสะกดคำผิด และสื่อความหมายได้ ไม่ถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถใช้คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ

3. เนื้อหาสาระ

คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูทบทวนความหมายและประเภทของคำพ้องเสียง
2. ครูยกตัวอย่างคำพ้องเสียง “ย่า” “หญ้า” “รด” “รส” “รถ” จากนั้นให้นักเรียนจัดหมวดหมู่ของคำพ้องเสียงออกเป็น 2 กลุ่ม พร้อมทั้งให้นักเรียนอธิบายเหตุผลในการจัดหมวดหมู่

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายลักษณะของคำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด
2. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำให้กับนักเรียน
3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5 คน จำนวน 2 กลุ่ม
5. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัดที่ 2
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งผู้แทนออกมาตอบคำถามครูในแต่ละข้อ รอบละ 1 คน โดยที่ผู้แทนนักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องไม่ซ้ำกันในแต่ละรอบ ผู้แทนกลุ่มใดที่ออกมาตอบคำถามก่อนและตอบได้ถูกต้อง กลุ่มนั้นจะได้คะแนน กลุ่มที่ได้ที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะในสัปดาห์นี้

ขั้นสรุป

นักเรียนอ่านคำศัพท์ในบทเรียนทีละคำพร้อมๆกัน

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง บทที่ 2 (คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด)
2. บัตรคำศัพท์
3. ใบบันทึกคะแนนกลุ่ม

6. การวัดและประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การเข้าร่วมกิจกรรม
3. แบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกด

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

คำพ้องเสียง เป็นคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกัน เนื่องจากภาษาไทยมีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงเท่านั้น ดังนั้นหากผู้เรียนไม่ทราบความแตกต่างของคำพ้องเสียงแต่ละคำจะส่งผลให้เลือกใช้คำผิด เขียนสะกดคำผิด และสื่อความหมายได้ ไม่ถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถใช้เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกดได้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ

3. เนื้อหาสาระ

เรื่อง คำพ้องเสียงที่คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกด

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ “รด” “รส” “รถ” “สมุด” “สมุทร” จากนั้นให้นักเรียนจัดกลุ่มคำพ้องเสียง
2. นักเรียนอธิบายเหตุผลในการจัดกลุ่มคำพ้องเสียง พร้อมทั้งตอบคำถามครูว่าคำพ้องเสียงบนกระดานมีความเหมือนและความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายลักษณะของคำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกด
2. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำให้กับนักเรียน
3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5 คน จำนวน 2 กลุ่ม
5. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัดที่ 2
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งผู้แทนออกมาตอบคำถามครูในแต่ละข้อ รอบละ 1 คน โดยที่ผู้แทนนักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องไม่ซ้ำกันในแต่ละรอบ ผู้แทนกลุ่มใดที่ออกมาตอบคำถามก่อนและตอบได้ถูกต้อง กลุ่มนั้นจะได้คะแนน กลุ่มที่ได้ที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะในสัปดาห์นี้

ขั้นสรุป

นักเรียนอ่านคำศัพท์ในบทเรียนที่ละคำพร้อมๆกัน

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง บทที่ 3 (คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กด)
2. บัตรคำศัพท์
3. ใบบันทึกคะแนนกลุ่ม

6. การวัดและประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การเข้าร่วมกิจกรรม
3. แบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กบและแมกก

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

คำพ้องเสียง เป็นคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกัน เนื่องจากภาษาไทยมีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงเท่านั้น ดังนั้นหากผู้เรียนไม่ทราบความแตกต่างของคำพ้องเสียงแต่ละคำจะส่งผลให้เลือกใช้คำผิด เขียนสะกดคำผิด และสื่อความหมายได้ ไม่ถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถใช้เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กบและแมกก ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ

3. เนื้อหาสาระ

เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กบและแมกก

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ “แมลงสาบ” “คำสาป” “สุก” “สุข” “ศุภร์” จากนั้นให้นักเรียนจัดกลุ่มคำพ้องเสียง
2. นักเรียนอธิบายเหตุผลในการจัดกลุ่มคำพ้องเสียง พร้อมทั้งตอบคำถามครูว่าคำพ้องเสียงบนกระดานทั้งสองกลุ่มสะกดด้วยมาตราตัวสะกดในแม่ใดบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายลักษณะของคำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กบและแมกก
2. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำให้กับนักเรียน
3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5 คน จำนวน 2 กลุ่ม
5. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัดที่ 2
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งผู้แทนออกมาตอบคำถามครูในแต่ละข้อ รอบละ 1 คน โดยที่ผู้แทนนักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องไม่ซ้ำกันในแต่ละรอบ ผู้แทนกลุ่มใดที่ออกมาตอบคำถามก่อนและตอบได้ถูกต้อง กลุ่มนั้นจะได้คะแนน กลุ่มใดที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะในสัปดาห์นี้

ขั้นสรุป

นักเรียนอ่านคำศัพท์ในบทเรียนทีละคำพร้อมๆกัน

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง บทที่ 4 (เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กบและแม่กก)
2. บัตรคำศัพท์
3. ไบบันทึกดะแนนกลุ่ม

6. การวัดและประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การเข้าร่วมกิจกรรม
3. แบบฝึกหัด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน

วิชา ภาษาไทย

เวลา 45 นาที

1. สาระสำคัญ

คำพ้องเสียง เป็นคำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกัน เนื่องจากภาษาไทยมีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงเท่านั้น ดังนั้นหากผู้เรียนไม่ทราบความแตกต่างของคำพ้องเสียงแต่ละคำจะส่งผลให้เลือกใช้คำผิด เขียนสะกดคำผิด และสื่อความหมายได้ไม่ถูกต้อง

2. วัตถุประสงค์

นักเรียนสามารถใช้เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน ได้ถูกต้องตามสถานการณ์ต่างๆ

3. เนื้อหาสาระ

เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน

4. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูยกตัวอย่างคำศัพท์ “ควาน” “ควาญ” “ขั้น” “คั้น” จากนั้นให้นักเรียนจัดกลุ่มคำพ้องเสียง
2. นักเรียนอธิบายเหตุผลในการจัดกลุ่มคำพ้องเสียง พร้อมทั้งตอบคำถามครูว่าคำพ้องเสียงบนกระดานมีความเหมือนและความแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

ขั้นสอน

1. ครูอธิบายลักษณะของคำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน
2. ครูอธิบายความหมายของคำศัพท์แต่ละคำให้กับนักเรียน
3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5 คน จำนวน 2 กลุ่ม
5. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันทำแบบฝึกหัดที่ 2
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งผู้แทนออกมาตอบคำถามครูในแต่ละข้อ รอบละ 1 คน โดยที่ผู้แทนนักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องไม่ซ้ำกันในแต่ละรอบ ผู้แทนกลุ่มใดที่ออกมาตอบคำถามก่อนและตอบได้ถูกต้อง กลุ่มนั้นจะได้คะแนน กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นผู้ชนะในสัปดาห์นี้

ขั้นสรุป

1. นักเรียนอ่านคำศัพท์ในบทเรียนทีละคำพร้อมๆกัน
2. ครูสรุปคะแนนกลุ่มผู้ชนะที่มีคะแนนรวมมากที่สุด

5. สื่อการสอน

1. แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียง บทที่ 4 (เรื่อง คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน)
2. บัตรคำศัพท์
3. ใบบันทึกคะแนนกลุ่ม

6. การวัดและประเมินผล

1. การตอบคำถาม
2. การเข้าร่วมกิจกรรม
3. แบบฝึกหัด

ภาคผนวก จ

แบบเรียนเรื่องคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนโรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด6

แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียง

สำหรับนักเรียนเกรด 6 โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่

ฤดี กมลสวัสดิ์

คำนำ

แบบเรียนเรื่อง คำพ้องเสียงสำหรับนักเรียน โรงเรียนนานาชาติสาทรใหม่ เกรด 6 นี้ จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะด้านการเขียนและการอ่านคำพ้องเสียงสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งแบบเรียนจะจำแนกคำพ้องเสียงออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด และ คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกด ในที่นี้จะหมายรวมถึง พยางค์ของคำด้วย เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ภายในแบบเรียนจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 บท ดังนี้

1. บทที่ 1 มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ(บทนำ)
2. บทที่ 2 คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด
3. บทที่ 3 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกด
4. บทที่ 4 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกและกบ
5. บทที่ 5 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน

ในบทเรียนแต่ละบทมีสาระสำคัญในการเรียนการสอนดังนี้ คือ คำศัพท์ พร้อมภาพประกอบ และ แบบฝึกทักษะท้ายบทด้านการนำไปใช้ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้ทราบความหมายของคำศัพท์แล้ว ยังสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในประโยคเพื่อการสื่อสารตลอดจนเรียนรู้วัฒนธรรมจากตัวอย่างประโยคได้อีกด้วย

ฤดี กมลสวัสดิ์

เมษายน 2554

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่1 มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ(บทนำ)	75
บทที่2 คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด	78
บทที่3 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กด	91
บทที่4 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กและกบ	106
บทที่5 คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน	119
แบบทดสอบหลังเรียน	134
เฉลยแบบทดสอบ	138

บทที่ 1

มารู้จักคำพ้องเสียงกันเถอะ

คำพ้องเสียง หมายถึง คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกัน

ในที่นี่จะหมายถึงพยางค์ของคำด้วย

คำพ้องเสียง มี 2 ประเภท คือ

1. คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด เช่น

ข้า (อ่านว่า ค่า) หมายถึง คนรับใช้ เช่น ข้าทาส (servant)

คำใช้แทนตัวผู้พูด เช่น ตัวข้า, ข้าพเจ้า (I)

ค่า (อ่านว่า ค่า) หมายถึง ราคา (value)

ฆ่า (อ่านว่า ค่า) หมายถึง ทำให้ตาย (kill)

2. คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกด เช่น

รส (อ่านว่า รด) หมายถึง สิ่งที่รับรู้ด้วยลิ้น เช่น รสชาติ รสหวาน (taste)

รถ (อ่านว่า รด) หมายถึง ยานพาหนะที่มีล้อ เช่น รถยนต์ รถไฟ (vehicle)

รด (อ่านว่า รด) หมายถึง สาดน้ำ, ราดน้ำ (watering)

ข้อควรระวัง

ถ้าเราใช้คำพ้องเสียงผิด ความหมายของคำก็จะ **ผิด** ตามไปด้วยนะคะ

กิจกรรมที่ 1: รู้รอบ ตอบคำถาม

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. คำพ้องเสียง หมายถึง

คำที่อ่านออกเสียง..... แต่เขียน.....และมี
ความหมาย.....

2. คำพ้องเสียง มีประเภท ดังนี้

1.
.....
2.
.....

กิจกรรมที่ 2 : ตามหาคำพ้องเสียง

คำสั่ง จงหาคำที่ให้มาต่อไปนี้ว่าคำใดอ่านพ้องเสียงกับคำด้านล่างโดยนำไปเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

โจษ	พรรณ	ชาติ
กาส	รส	สูญ
พันธุ์	เฒ่า	กาจ
ศูนย์	สุข	โจทย์
คั้น	ยาท	ญาติ
พันธ์	กาศ	โจทก์
ญาติ	รถ	ศุภร์

ตัวอย่าง ย่า

หญ้า

1. รด
2. สูน
3. พัน
4. กาด
5. เฒ่า
6. ยาต
7. สุข
8. ชาต
9. โจด
10. ขึ้น

บทที่ 2

คำพ้องเสียงที่มีไม่มีตัวสะกด

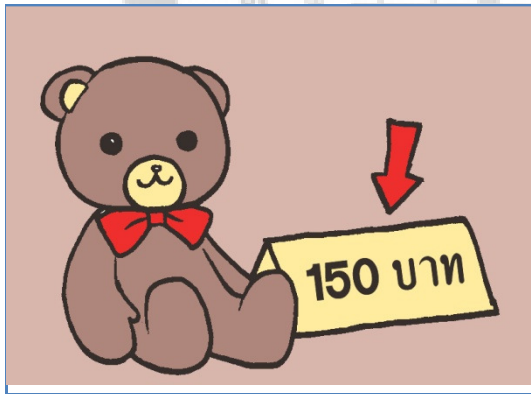
1. คำว่า “ซ้ำ, ค่า, ฆ่า”

1. **ซ้ำ** (อ่านว่า ค่า) หมายถึง คนรับใช้ เช่น ซ้ำทาส (servant)
 คำใช้แทนตัวผู้พูด เช่น ตัวซ้ำ, ซ้ำพเจ้า (I)

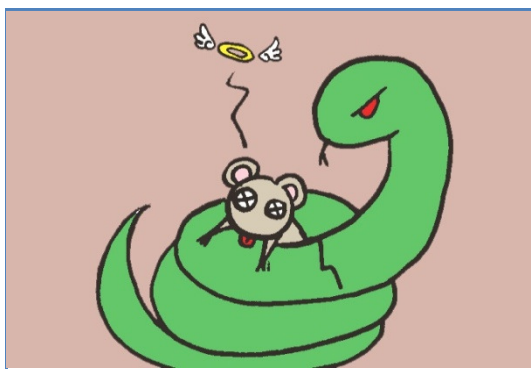
1. ปัจจุบันประเทศไทยไม่มีซ้ำทาส
2. ซ้ำพเจ้าจะเป็นนักเรียนที่ดี
3. ฉันอยากเป็นซ้ำราชการ

2. **ค่า** (อ่านว่า ค่า) หมายถึง ราคา, ประโยชน์ (value)

1. แม่จ่ายค่าไฟ 200 บาท
2. นมมีคุณค่าทางอาหารสูง
3. ฉันได้รางวัลมูลค่าค่า 500 บาท

3. **ฆ่า** (อ่านว่า ค่า) หมายถึง ทำให้ตาย (kill)

1. เราไม่ควรฆ่าสัตว์
2. ฉันฆ่าแมลงสาบ
3. ชาวสวนฉีดยาฆ่าแมลง

2. คำว่า “เฒ่า, เก้า, เท่า”

1. **เฒ่า** (อ่านว่า เท่า) หมายถึง แก่, ชรา, มีอายุมาก (old)

1. ผู้**เฒ่า**เล่านิทานให้เด็กฟัง
2. เราควรช่วยเหลือคนแก่**เฒ่า**
3. ฉันเชื่อฟังผู้**เฒ่า**

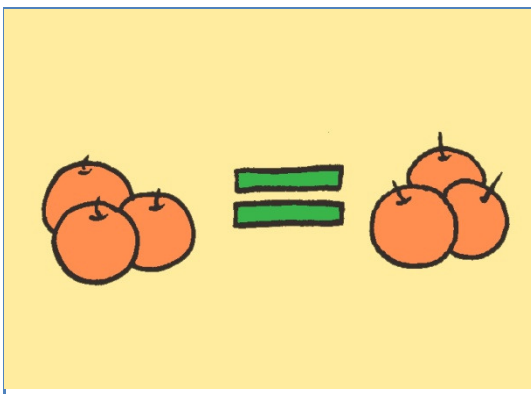
2. **เก้า** (อ่านว่า เท่า) หมายถึง ผงละเอียดที่เหลือจากการเผา (ash)

เก้าแก่ (อ่านว่า เท่า- แก่) หมายถึง เจ้าของร้าน (owner)

1. พ่อเผากระดาษจนเป็น**เก้า**
2. ฉันต้กซี้**เก้า**ในเตาถ่านไปทิ้ง
3. **เก้า**แก่ร้านนี้ใจดี

3. **เท่า** (อ่านว่า เท่า) หมายถึง เสมอกัน (equal)

1. ฉันสูง**เท่า**พี่
2. สองบวกสาม**เท่า**กับห้า
3. ทุกคนมีความ**เท่า**เทียมกัน

3. คำว่า “น่า, หน้า”

1. น่า (อ่านว่า น่า) หมายถึง ชวนให้ เช่น น่ารัก (cute), น่าอยู่ (livable), น่ากิน (tasty)

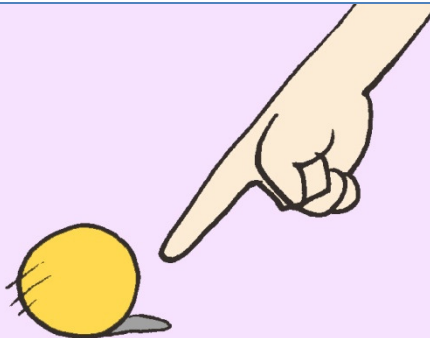
	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลูกแมว<u>น่ารัก</u> 2. ประเทศไทย<u>น่าอยู่</u> 3. ผลไม้<u>น่ากิน</u>
---	---

2. หน้า (อ่านว่า หน้า) หมายถึง ใบหน้า (face), ด้านที่ตรงข้ามกับด้านหลัง (front),
ลักษณะนามบอกจำนวนกระดาษ (page)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. เด็กคนนี้<u>หน้า</u>เหมือนแม่ 2. เขานั่งอยู่<u>หน้า</u>บ้าน 3. หนังสือเล่มนี้มี 120 <u>หน้า</u>
---	--

4. คำว่า “นี่, ที่นี่”

1. **นี่** (อ่านว่า นี) หมายถึง คำที่ใช้แทนสิ่งที่อยู่ใกล้ (this)
ที่นี่ (อ่านว่า ที-นี่) หมายถึง ตรงนี้ (here)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. นี่คือส้ม 2. โปรดทิ้งขยะที่นี่ 3. ฉันอยู่นี่
---	--

2. **หนี้** (อ่านว่า นี) หมายถึง เงินที่ติดค้างชำระผู้อื่น (debt)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฉันเป็นหนี้เพื่อน 20 บาท 2. พ่อค้าชำระหนี้ธนาคาร 3. เขามีหนี้สินมากเพราะ ฟุ่มเฟือย
---	--

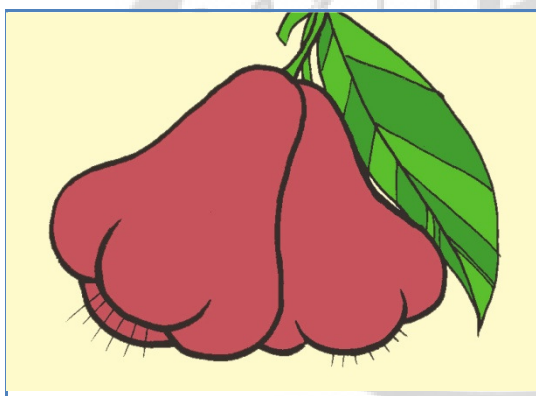
5. คำว่า “ผู้, พู่, ภู”

1. ผู้ (อ่านว่า พู่) หมายถึง คน (people), เพศชาย (male)

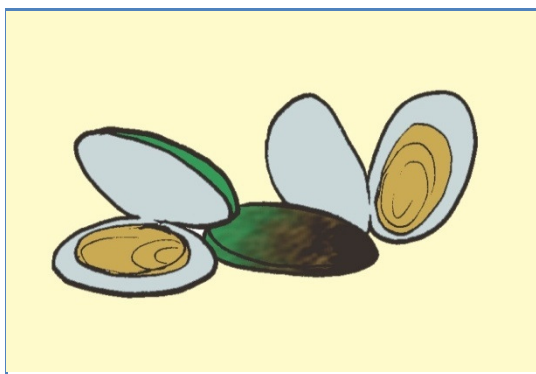
1. ฉันช่วยผู้ใหญ่ถือของ
2. ผู้ชายต้องดูแลผู้หญิง
3. ไก่ตัวผู้มีหางยาว

2. พู่ (อ่านว่า พู่) หมายถึง เชือกหรือเส้นไหมที่รวมกัน (tuft) เช่น พู่กัน (paintbrush), ชมพู่ (อ่านว่า ชม-พู่) หมายถึง ผลไม้ชนิดหนึ่ง (rose apple)

1. ชมพู่มีหลายพันธุ์
2. เขาใช้พู่กันระบายสี
3. กองเชียร์ทุกคนถือพู่

3. แมลงภู (อ่านว่า มะ-แลง-พู่) หมายถึง แมลงชนิดหนึ่งมีลักษณะคล้ายผึ้ง (carpenter bee)
หอยแมลงภู (อ่านว่า หอย-มะ-แลง-พู่) หมายถึง หอยทะเลชนิดหนึ่ง (sea mussel)

1. หอยแมลงภูมีเปลือกสีเขียว
2. หอยแมลงภูเป็นสัตว์ทะเล
3. แมลงภูคล้ายผึ้ง

6. คำว่า “ไม่, ไหม”

1. **ไม่** (อ่านว่า ไม่) หมายถึง คำแสดงปฏิเสธ เช่น ไม่ดี, ไม่รู้ เป็นต้น (not)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฉันรู้สึกไม่สบาย 2. เขาเป็นพีชหรือไม่ 3. ฉันไม่ชอบอาหารเผ็ด
---	---

2. **ไหม้** (อ่านว่า ไม่) หมายถึง เผา, ตีตไฟ (burn)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. น້องอย่างหมูจนไหม้ 2. เขาตากแดดจนผิวไหม้ 3. เด็กๆเล่นไม้ขีดไฟจึงทำให้ ไฟไหม้
---	--

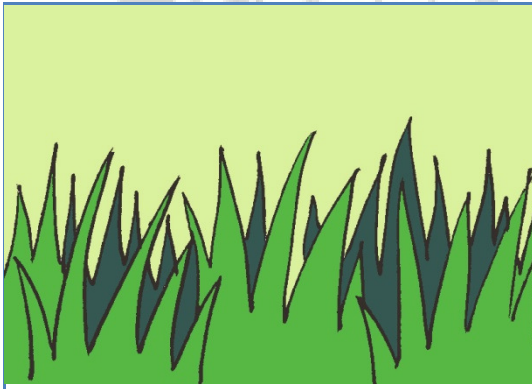
7. คำว่า “ย่า, หญ้า”

1. **ย่า** (อ่านว่า ย่า) หมายถึง แม่ของพ่อ (grandmother)

1. ย่า เป็นแม่ของพ่อ
2. ฉันไปเยี่ยมคุณย่า
3. ย่า ของฉันทำอาหารอร่อย

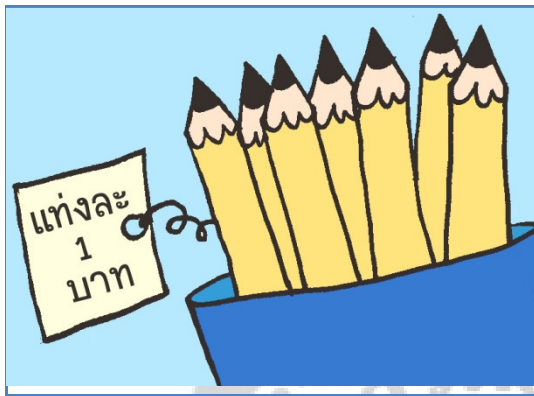
2. **หญ้า** (อ่านว่า ย่า) หมายถึง พืชที่ขึ้นตามดิน (grass)

1. พ่อกำลังตัดหญ้า
2. หญ้า ขึ้นรกเต็มสนาม
3. น้องวิ่งเล่นที่สนามหญ้า

8. คำว่า “เขา, เข้าว”

1. เขา (อ่านว่า เขา) หมายถึง ราคาถูก (cheap)

1. สินค้าพื้นเมืองราคาถูกเขา
2. ร้านนี้จำหน่ายสินค้าราคาเขา
3. คนชอบซื้อของราคาเขา

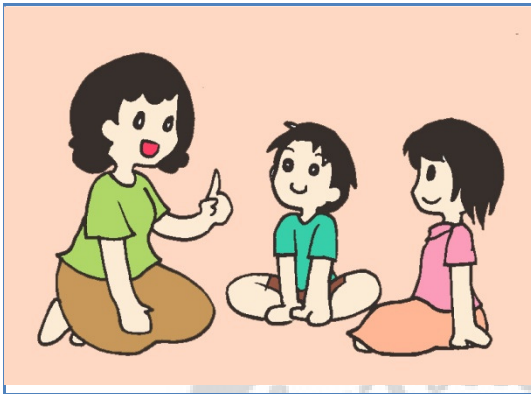
2. เข้าว (อ่านว่า เขา) หมายถึง อายุน้อย (young)

1. ผู้เข้าวควรเคารพผู้ใหญ่
2. น้องเป็นจิตรกรเข้าว
3. เด็กๆมีผิวอ่อนเข้าว

9. คำว่า “เล่า, เหล้า”

1. **เล่า** (อ่านว่า เล่า) หมายถึง บอก (tell)

1. แม่เล่านิทานให้ลูกฟัง
2. ฉันเล่าเรื่องสนุกให้เพื่อนฟัง
3. ฉันไม่เชื่อคำบอกเล่าของ
คนอื่น

2. **เหล้า** (อ่านว่า เล้า) หมายถึง เครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ (liquor)

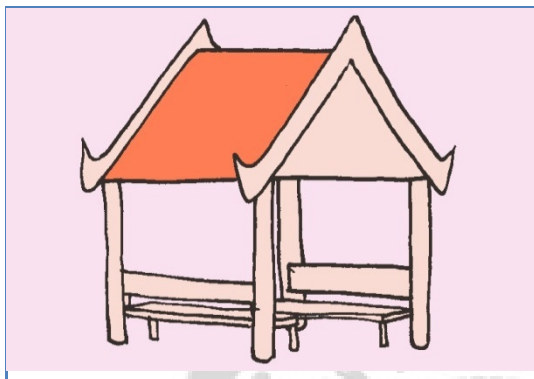

1. สุรา แปลว่า เหล้า
2. การดื่มเหล้าไม่ดีต่อสุขภาพ
3. คนดื่มเหล้าไม่ควรขับรถ

10. คำว่า “ศาลา, สามี, รักษา

1. ศาลา (อ่านว่า สา-ลา) หมายถึง อาคารใช้เป็นที่นั่งพักมีหลังคา ไม่มีผนังและประตู (pavilion)

องศา (อ่านว่า อง-สา) หมายถึง หน่วยวัดขนาดมุมหรืออุณหภูมิ (degree, celsius)

1. เพื่อนๆนั่งพักที่ศาลา
2. สีเหลืองมุมฉากมีมุม 90 องศา
3. วันนี้อากาศร้อนถึง 37 องศา

2. สามี (อ่านว่า สา-มี) หมายถึง ผู้ชายที่เป็นคู่ครองของผู้หญิง (husband)

กระดาษสา (อ่านว่า กระ-ดาด-สา) หมายถึง กระดาษที่ทำจากต้นสา (mulberry paper)

ถือสา (อ่านว่า ถือ-สา) หมายถึง ถือเอาเป็นเรื่องเป็นราว (mind)

1. สามีและภรรยาช่วยกันดูแลลูก
2. ชั้นห่อของขวัญด้วย กระดาษสา
3. เรื่องเล็กน้อยไม่ควรถือสากัน

3. รักษา (อ่านว่า รัก-สา) หมายถึง ดูแล, เก็บอย่างดี (keep)

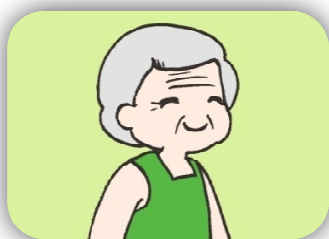
1. หมอรักษาคนไข้
2. คนดีต้องรักษาคำพูด
3. ชั้นเก็บรักษาของเล่นไว้ให้น้อง

กิจกรรมที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเติมลงในประโยคให้ถูกต้อง

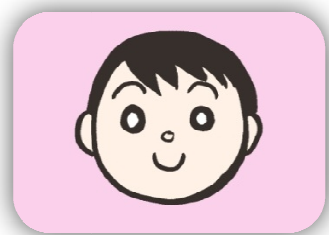
หญ้า	เล่า	หน้า	เท่ากับ
ย่า	เหล้า	น่า	เท่ากับ

1.

.....เป็นแม่ของพ่อ

2.

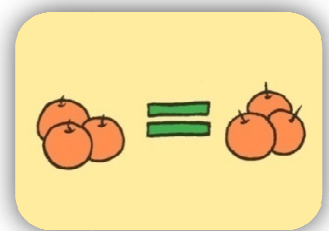
พี่น้อง.....เหมือนกัน

3.

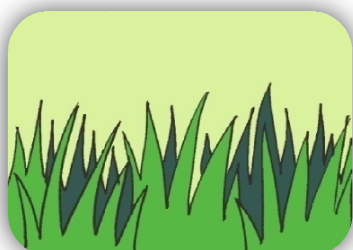
คนขับรถไม่ควรดื่ม

4.

หนึ่งบวกสอง.....สาม

5.

ฉันวิ่งเล่นที่สนาม.....

เยาว์	ศาลา	ชมภู	ค่าพเจ้า	เฒ่า
เยา	ศาลา	ชมพู่	ข้าพเจ้า	เท่า

6.

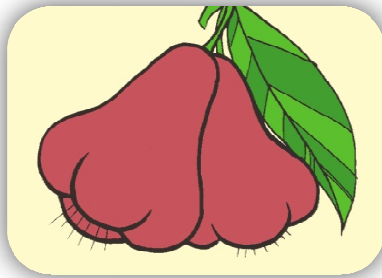
เด็กๆนั่งพักที่.....

7.

ในวัย.....เราต้องขยันเรียน

8.

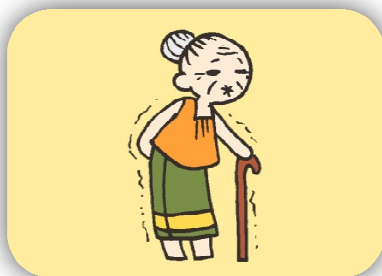
.....เป็นผลไม้รสหวาน

9.

.....หมายถึงตัวเรา

10.

ผู้.....ใช้ไม้เท้าช่วยเดิน

กิจกรรมที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

1. เด็กๆทุกคน.....ตารัก (หน้า, น้า)
2. คุณ.....ชอบนั่งเล่นในสนาม..... (หญ้า, ย่า)
3. ไฟ.....บ้านเพราะมีคนจุดเทียนทิ้งไว้ (ไม่, ไหม)
4. เด็กดีต้องเชื่อฟังคำสอนของผู้..... (เท่า, เต่า, เต้า)
5. เงินทองเป็นของมี..... (ค่า, ข้า, ซ่า)
6. ในวัย.....ฉันมีเงินน้อยจึงต้องซื้อของราคา..... (เยา, เยาว์)
7. เขาเป็น.....เพราะความฟุ่มเฟือย (หนี้, นี)
8.ไม่มีประโยชน์ต่อร่างกาย (เล่า, เหล้า)
9.คนต่างยกย่องคนดี (ฟู, ผู้, ภู)
10. อากาศเปลี่ยนแปลงต้องดูแล.....สุขภาพ (รักษา, รัคสา, รัक्षा)

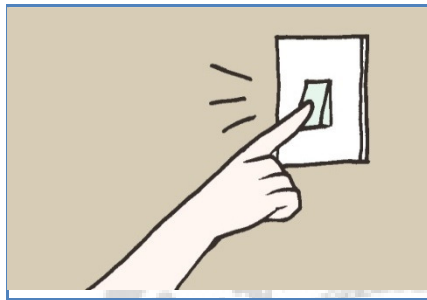
บทที่ 3

คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กด

1. คำว่า “กด, กฎ, กฎ”

1. **กด** (อ่านว่า กด) หมายถึง ดันลง (press)

ปลากด (ปลา-กด) หมายถึง ปลาชนิดหนึ่ง (Catfish)

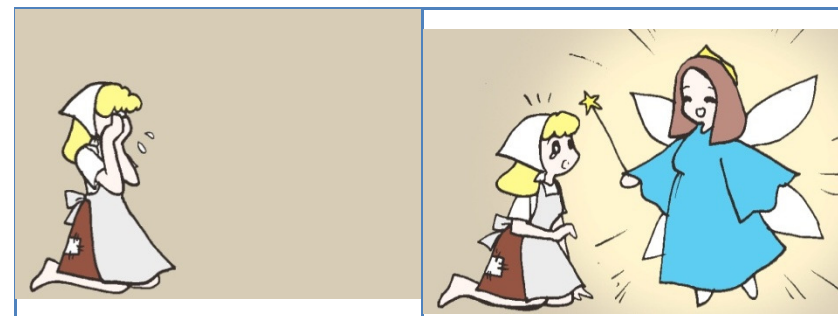
1. ใครมา**กด**กริ่งที่หน้าบ้าน
2. แม่ทำปลาก**ด**ทอด
3. ฉัน**กด**เครื่องคิดเลข

2. **กฎ** (อ่านว่า กัด) หมายถึง ข้อบังคับ (rule)

1. เราต้องทำตาม**กฎ**ระเบียบของโรงเรียน
2. ฉันขับรถตาม**กฎ**จราจร
3. คนทำผิด**กฎ**หมายต้องได้รับโทษ

3. **ปรากฏ** (อ่านว่า ปรา-กด) หมายถึง แสดงออกมาให้เห็น (appear)

1. ฝนตกเป็น**ปรากฏ**การณ์ธรรมชาติ
2. นางฟ้า**ปรากฏ**กายในความฝัน
3. รุ่งกินน้ำ**ปรากฏ**ขึ้นหลังฝนตก

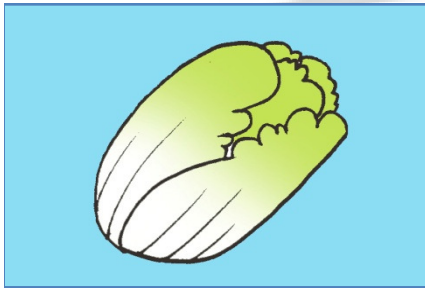
2. คำว่า “กาจ, ผักกาด, อากาศ, โอกาส”

1. **กาจ** (อ่านว่า กาด) หมายถึง มาก (very) เช่น เก่งกาจ, ร้ายกาจ

1. ไม่มีใครชอบผู้หญิงร้ายกาจ
2. เขาเป็นคนเก่งกาจสามารถ
3. นักฟุตบอลคนนี้ฝีเท้าเก่งกาจ

2. **ผักกาด** (อ่านว่า ผัก-กาด) หมายถึง ผักใบเขียวชนิดหนึ่ง (lettuce)

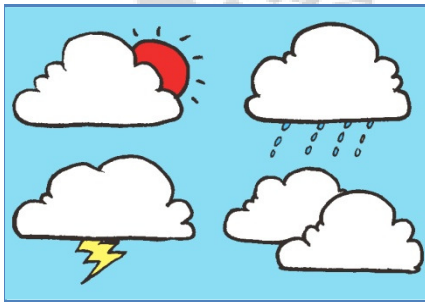

1. แม่ทำแกงจืดผักกาดขาวอร่อย
2. ผักกาดเป็นพืชโตเร็ว
3. ผักกาดดองมีรสเปรี้ยว

3. **อากาศ** (อ่านว่า ออ-กาด) ก๊าซที่ใช้หายใจ (air, weather)

ประกาศ (อ่านว่า ประ-กาด) แจ้งให้ทราบ (announce)

บรรยากาศ (อ่านว่า บัน-ยา-กาด) สิ่งที่อยู่รอบตัว (environment)

1. ฉันชอบอากาศหนาว
2. บริษัทประกาศรับสมัครงาน
3. ฉันชอบบรรยากาศชายทะเล

4. **โอกาส** (อ่านว่า ไอ-กาด) หมายถึง หนทาง, ช่วงเวลาที่เหมาะสม (chance)

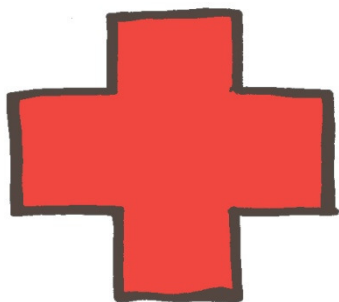

1. ครูให้โอกาสนักเรียนแก้ตัว
2. แม่ช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส
3. โอกาสหน้าพบกันใหม่

3. คำว่า “ชาติ, ชาติ”

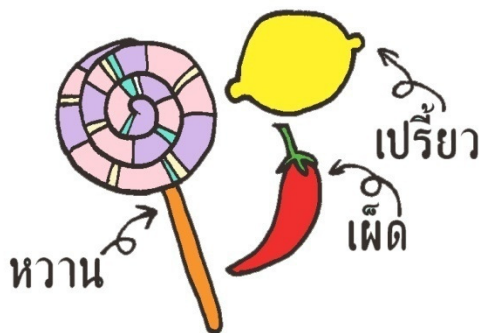
1. **ชาติ** (อ่านว่า ชาต) หมายถึง สีแดง (red)

กา**ชาติ** (อ่านว่า กา-ชาติ) หมายถึง เครื่องหมายรูปกากบาทสีแดงบนพื้นสีขาว (red cross)

1. พ่อทำงานที่สภากา**ชาติ**
2. พยาบาลสวมหมวกมี
เครื่องหมาย**กาชาติ**
3. **ชาติ**มีสีแดง

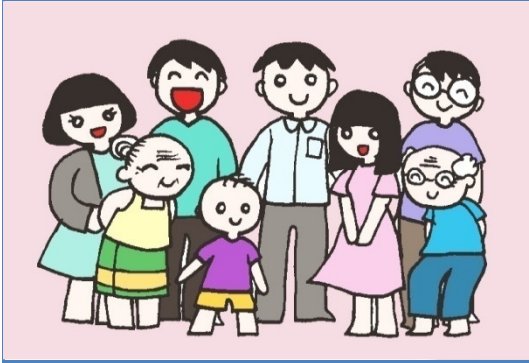
2. **ชาติ** (อ่านว่า ชาต) หมายถึง กำเนิด หรือ ประเทศ (life, nation) เช่น รสชาติ, ประเทศชาติ

1. อาหารไทยมี**รสชาติ**เผ็ด
2. **ธงชาติ**ไทยมีสามสี
3. **ประเทศชาติ**ต้องการคนดี

4. คำว่า “ญาติ, อนุญาต, มารยาท”

1. ญาติ (อ่านว่า ยาด) หมายถึง คนในครอบครัวเดียวกัน (relative)

1. เขากับฉันเป็นญาติกัน
2. ฉันไปเที่ยวบ้านญาติ
3. ฉันมีญาติพี่น้องหลายคน

2. อนุญาต (อ่านว่า อะ-นุ-ยาด) หมายถึง ยินยอม, ตกลง (allow)

1. นักเรียนขออนุญาตครูไปห้องน้ำ
2. แม่อนุญาตให้พี่ไปเที่ยวกับเพื่อน
3. ครูไม่อนุญาตให้นักเรียนทิ้งขยะลงพื้น

3. มารยาท (อ่านว่า มา-ระ-ยาด) หรือ มรรยาท (อ่านว่า มั่น-ยาด)

หมายถึง กิริยาหรือคำพูดที่สุภาพเรียบร้อย (manner)

1. การไหว้เป็นมารยาทไทย
2. เขาเป็นคนมรรยาทดี
3. แม่สอนลูกให้มีกิริยามารยาท

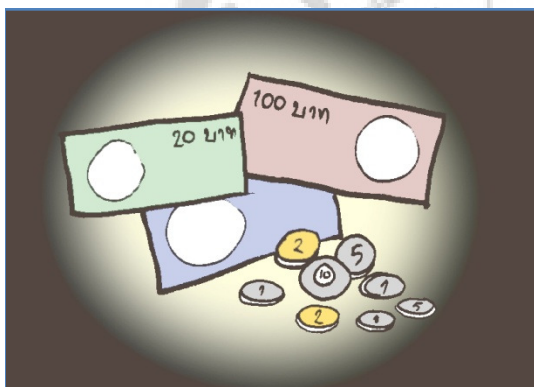
5. คำว่า “บาด, บาท, บาตร, บิณฑบาต, ลูกบาศก์”

1. **บาด** (อ่านว่า **บาด**) หมายถึง ทำให้เป็นแผล (cut)

1. น้องถูกมีด**บาด**
2. เขาได้รับ**บาด**เจ็บ
3. ฉันหกล้มจนเกิด**บาด**แผลที่เท้า

2. **บาท** (อ่านว่า **บาด**) หมายถึง มาตรฐานเงิน (money)

1. เงินไทยมีหน่วยเป็น**บาท**
2. ฉันมีเงิน 30 **บาท**
3. เงินทุก**บาท**มีค่า

3. **บาตร** (อ่านว่า **บาด**) หมายถึง ภาชนะที่พระสงฆ์ใช้รับอาหาร (monk's alms-bowl)

1. ชาวบ้านตัก**บาตร**ตอนเช้า
2. เด็กวัดล้าง**บาตร**พระ
3. ฉันทำบุญตัก**บาตร**ในวันเกิด

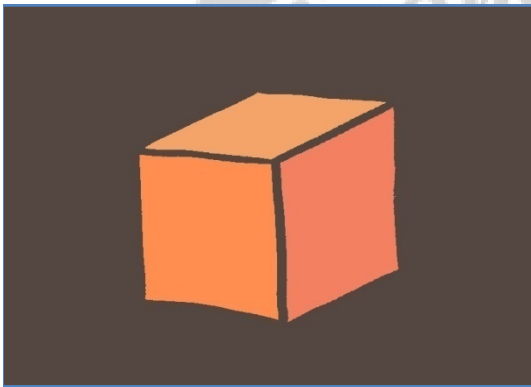
4. **บิณฑบาต** (อ่านว่า **บาด**) หมายถึง พระสงฆ์รับของจากการใส่บาตร (monk's alms-bowl)

อุกกาบาต (อ่านว่า **อุก-กา-บาด**) หมายถึง สะเก็ดดาวที่ตกลงมาจากฟ้า (sky stone)

1. อุกกาบาตตกลงมาจากฟ้า
2. พระสงฆ์**บิณฑบาต**ตอนเช้า
3. พระสงฆ์ฉันอาหารจากการ
บิณฑบาต

5. **ลูกบาศก์** (อ่านว่า **ลูก-บาด**) หมายถึง รูปทรงลูกเต๋า (cubic)

1. ค้นหาพื้นที่รูปทรง**ลูกบาศก์**
2. **ลูกบาศก์**เป็นรูปทรงลูกเต๋า
3. กล่องใบนี้เป็นทรง**ลูกบาศก์**

6. คำว่า “เพศ, เพศ, ประเภท”

1. **เพศ** (อ่านว่า เพด) หมายถึง รูปที่แสดงให้รู้ว่าเป็นชายหรือหญิง (gender)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. มนุษย์มี 2 เพศ คือ ชาย และ หญิง 2. เพศชาย ต้องให้เกียรติ เพศหญิง 3. สัตว์ก็มี 2 เพศ แต่เรียกว่า เพศผู้ และ เพศเมีย
---	---

2. **เพศ** (อ่านว่า เพด) หมายถึง 20 (twenty) เช่น เบญจเพศ หมายถึง 25 (เบญจ หมายถึง 5, เพศ หมายถึง 20)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพศ หมายถึง 20 2. ปีนี้พี่อายุครบ เบญจเพศ 3. ฉันมีอายุยังไม่ถึง เบญจเพศ
---	---

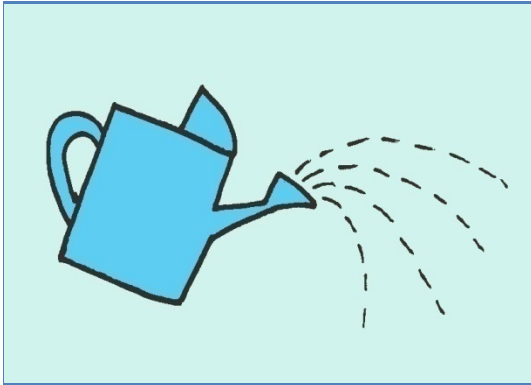
3. **ประเภท** (อ่านว่า ประ-เพด) หมายถึง ชนิด (type)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. ห้องสมุดมีหนังสือหลาย ประเภท 2. เพลงมีหลาย ประเภท ได้แก่ เพลง ลูกทุ่ง เพลงสากล เป็นต้น 3. น้ำมันเป็นเชื้อเพลิง ประเภท หนึ่ง
---	---

7. คำว่า “รด, รถ, รส ”

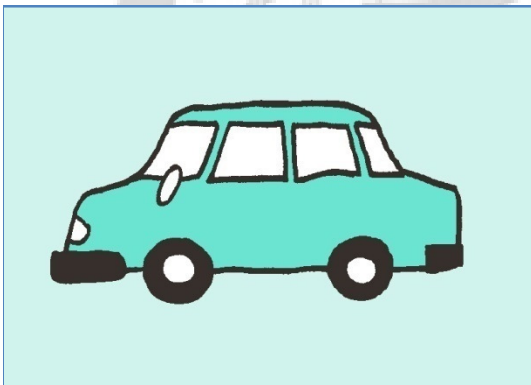
1. รด (อ่านว่า รด) หมายถึง สาดน้ำ, รดน้ำ (watering)

สับปะรด (อ่านว่า สับ-ปะ-รด) หมายถึง ผลไม้ชนิดหนึ่งรสชาติเปรี้ยวๆ หวานๆ (pineapple)

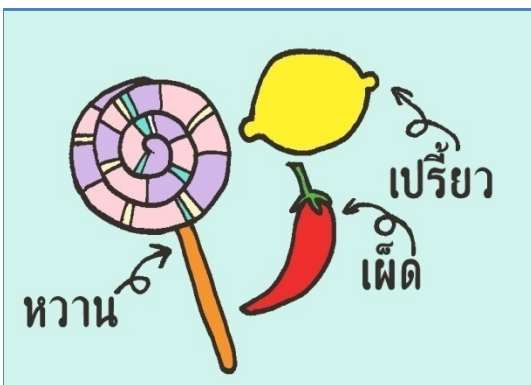
1. ฉันรดน้ำต้นไม้ทุกเช้า
2. ฉันชอบกินสับปะรด
3. เด็กทำน้ำหกรดพื้น

2. รถ (อ่านว่า รด) หมายถึง ยานพาหนะที่มีล้อ เช่น รถยนต์ รถไฟ (vehicle)

1. พ่อขับรถไปทำงาน
2. ฉันชอบนั่งรถไฟฟ้า
3. กรุงเทพฯรถติด

3. รส (อ่านว่า รด) หมายถึง สิ่งที่รับรู้ด้วยลิ้น เช่น รสชาติ รสหวาน (taste)

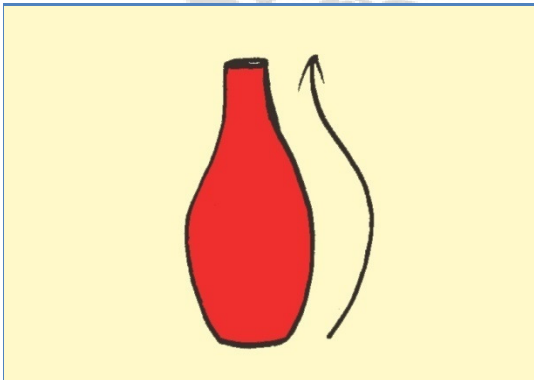
1. ฉันชอบผลไม้รสหวาน
2. มะนาวมีรสเปรี้ยว
3. อาหารไทยมีรสชาติอร่อย

8. คำว่า “สัตย์จะ, ส่วนสัต, ซื่อสัตย์, สัตว์, เกสัชกร”

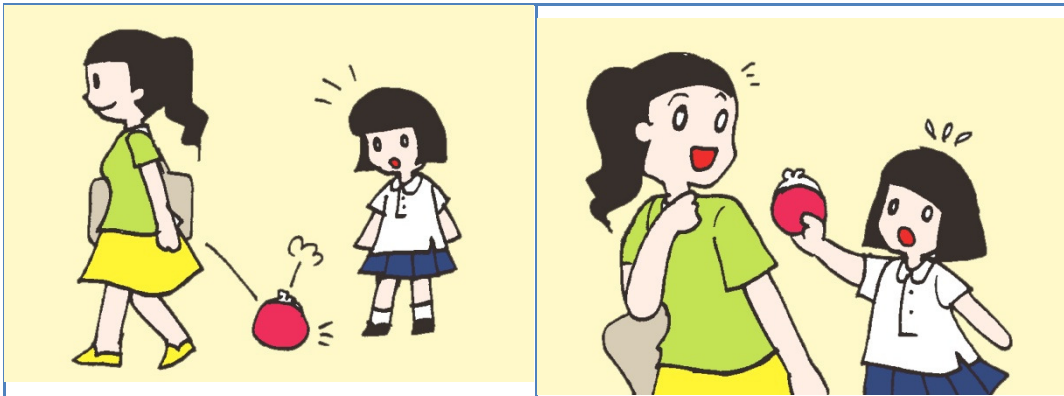
1. สัตจะ (อ่านว่า สัต-จะ) หมายถึง คำพูดที่เป็นความจริง (truth)

	
<ol style="list-style-type: none"> 1. เขาเป็นคนที่<u>สัต</u>จะ 2. คนดีต้องมี<u>สัต</u>จะ 3. คนมี<u>สัต</u>จะต้องพูดแต่ความจริง 	

2. ส่วนสัต (อ่านว่า ส่วน-สัต) หมายถึง ขนาดที่พอเหมาะพอดี (scale)

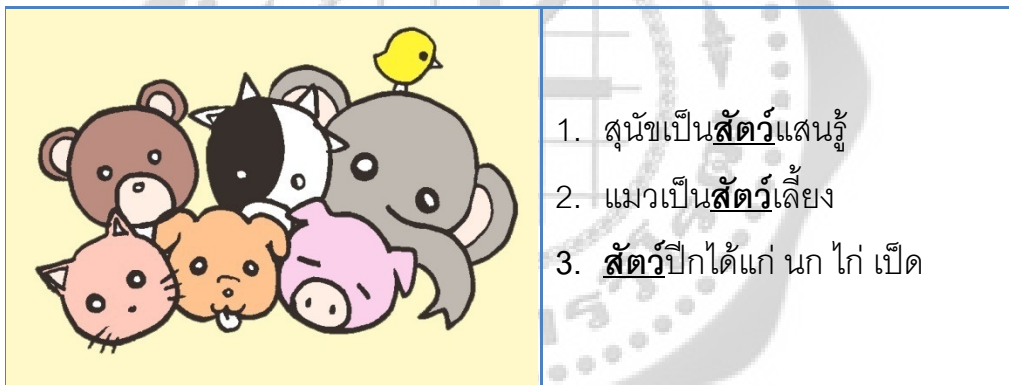
	<ol style="list-style-type: none"> 1. นางแบบมี<u>ส่วน</u>สัตที่ดี 2. แม่ครัวผสมเครื่องปรุงตาม<u>สัต</u>ส่วน 3. บ้านหลังนี้แบ่งห้องเป็น<u>สัต</u>ส่วน
---	---

3. **ซื่อสัตย์** (อ่านว่า ซื่อ-สัต) หมายถึง ความจริงใจ, ไม่คดโกง (honest)

1. คนดีต้องมีความ**ซื่อสัตย์**
2. ความ**ซื่อสัตย์**เป็นกฎของลูกเสือ
3. เขาเป็นคนมีความ**สัตย์ซื่อ**

4. **สัตว์** (อ่านว่า สัต) หมายถึง สิ่งมีชีวิตที่ไม่ใช่พืชและคน (animal)

1. สุนัขเป็น**สัตว์**แสนรู้
2. แมวเป็น**สัตว์**เลี้ยง
3. **สัตว์**ปีกได้แก่ นก ไก่ เป็ด

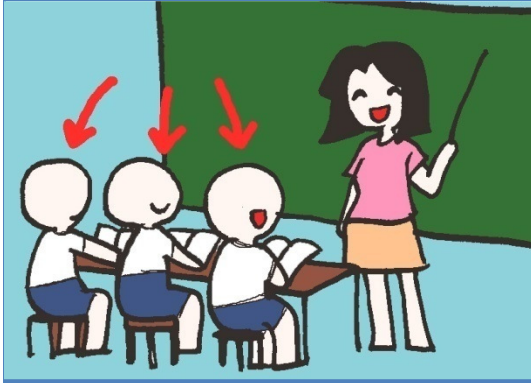
5. **เภสัชกร** (อ่านว่า เพ-สัต-ชะ-กอน) หมายถึง ผู้ปรุงยา (pharmacist)

1. ร้านขายยามี**เภสัชกร**
2. **เภสัชกร**เป็นผู้ปรุงยา
3. คนใช้รับยาจาก**เภสัชกร**

9. คำว่า “ศิษย์, สิทธิ, สุภาษิต”

1. **ศิษย์** (อ่านว่า สิด) หมายถึง นักเรียน (student)

1. **ลูกศิษย์** ต้องเคารพครู
2. ครูสอนให้**ศิษย์**เป็นคนดี
3. ครูชม**ลูกศิษย์**ที่ทำดี

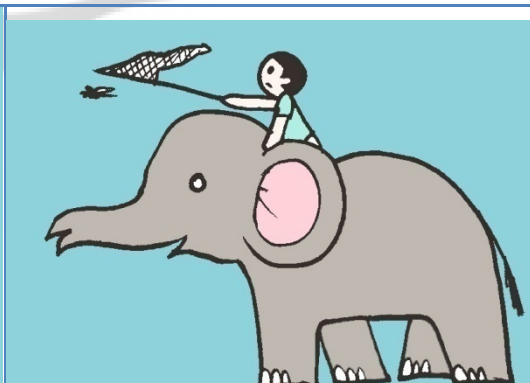
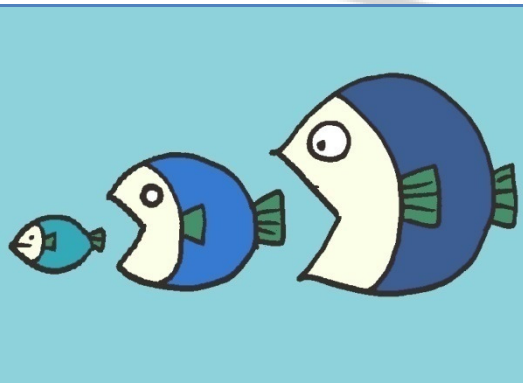
2. **สิทธิ** (อ่านว่า สิด) หมายถึง อำนาจของแต่ละบุคคลตามกฎหมาย (right)

ศักดิ์สิทธิ (อ่านว่า สัก-สิด) หมายถึง เชื่อว่ามีอำนาจทำให้สมปวารณา (holy)

1. ประชาชนไปใช้**สิทธิ**เลือกตั้ง
2. คนไทยเคารพสิ่ง**ศักดิ์สิทธิ**
3. สิ่ง**ศักดิ์สิทธิ**คุ้มครองคนดี

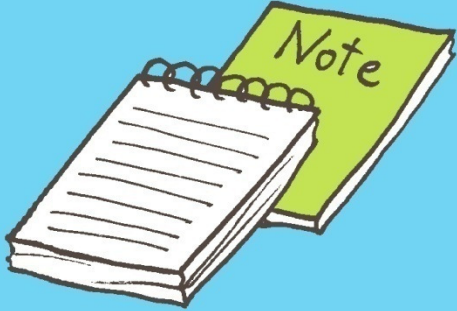
3. **สุภาษิต** (อ่านว่า สุ-พา-สิด) หมายถึง ถ้อยคำที่เป็นคติสอนใจ (proverb)

1. **สุภาษิต**ให้ข้อคิดที่ดี
2. คนไทยสอนเด็กด้วย**ภาษิต**
3. สุนทรภู่แต่ง**สุภาษิต**สอนหญิง

10. คำว่า “สมุด, สมุทร”

1. **สมุด** (อ่านว่า สะ-หมุด) หมายถึง กระดาษที่ทำเป็นเล่ม (notebook)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ฉันท</u>คัดลายมือลงในสมุด 2. <u>ฉัน</u>มีสมุดงานหลายวิชา 3. สมุดวาดเขียนของเพื่อนหายไป
---	---

2. **สมุทร** (อ่านว่า สะ-หมุด) หมายถึง ทะเล (ocean)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>มหาสมุทร</u>อินเดียอยู่ในทวีปเอเชีย 2. เรือสินค้าแล่นไปใน<u>มหาสมุทร</u> 3. น้ำใน<u>มหาสมุทร</u>มีสีคราม
---	--

กิจกรรมที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่กำหนดให้มาเติมลงในประโยคให้ถูกต้อง

รถ	สัตว์	มารยาท	บาตร	ญาติ
รส	สัตว์	มารยาต	บาท	ญาติ

1. แมวและสุนัขเป็น.....เลี้ยง
2. ฉันมี.....พี่น้องหลายคน
3. คุณยายตัก.....ทุกวัน
4. ครูสอนให้นักเรียนมี.....ดี
5. แม่ขับ.....ไปทำงาน

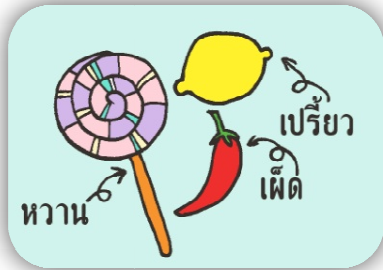
เพศ	ลูกบาศก์	มหาสมุทร	รสชาติ	สิทธิ์
เพศ	ลูกบาศก์	มหาสมุทร	รสชาติ	ศิษย์

6.

น้ำใน.....มีรสเค็ม

7.

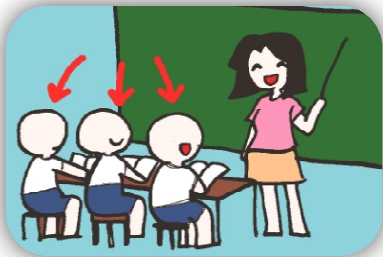
อาหารไทยมี.....เผ็ด

8.

.....ชายต้องให้เกียรติ.....หญิง

9.

ครูสอน.....ให้เป็นคนดี

10.

.....เป็นรูปทรงสี่เหลี่ยม

กิจกรรมที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

1. คุณแม่ไปตัด..... (บาด, บาท, บาดร)
2. พ่อพาครอบครัวไปเที่ยวตาก.....ที่พัทยา (อากาศ, อากาด, อากาศ)
3.แปซิฟิกใหญ่ที่สุดในโลก (มหาสมุทร, มหาสมุทร)
4. ครู.....ให้นักเรียนทุกคนเข้าห้อง (อนุญาต, อนุญาติ, อนุญาต)
5. คนดีต้องทำตาม.....หมายบ้านเมือง (กฎ, กฎ)
6. สุนัขเป็น.....ที่มีความซื่อ.....ที่สุด (สัตว์, สัตย์)
7. พวกเรานั่ง.....ไฟไปเที่ยวเชียงใหม่ (รถ, รส, รถ)
8. คุณครูทุกท่านรักลูก.....เสมอ (สิทธิ์, ศิษย์, ษิต)
9. ทหารคอยดูแลประเทศ.....ให้สงบสุข (ชาติ, ซาติ)
10. ฉันชอบอ่านหนังสือ.....สารคดี (ประเพณี, ประเภท, ประเพศ)

บทที่ 4

คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กกและแม่กบ

1. คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กก

1. คำว่า “จัก, จักร, ประจักษ์”

1. **จัก** (อ่านว่า จัก) หมายถึง รู้ (know)

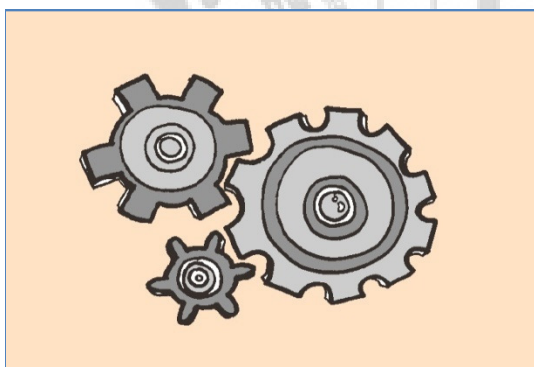
จักสาน (อ่านว่า จัก-สาน) หมายถึง ของใช้ที่ทำด้วยไม้ไผ่ (wickerwork)

1. พ่อรู้จักกับนายก
2. เราควรรู้จักให้ภัยผู้อื่น
3. ไม้ไผ่ใช้ทำเครื่องจักสาน

2. **จักร** (อ่านว่า จัก) หมายถึง เครื่องกลที่มีการทำงานแบบหมุนเป็นวงกลม (wheel)

อาณาจักร (อ่านว่า อา-นา-จัก) หมายถึง เขตพื้นที่ของประเทศ (kingdom)

1. เครื่องจักรทำงานได้รวดเร็ว
2. ประเทศสหราชอาณาจักรคือ
อังกฤษ
3. แม่ใช้จักรเย็บผ้าเย็บกางเกง

3. **ประจักษ์** (อ่านว่า ประ-จัก) หมายถึง เข้าใจ (Understand)

1. น้องอ่านหนังสือจนประจักษ์
2. ฉันเข้าใจอย่างประจักษ์ชัดเจน
3. ครูอธิบายให้นักเรียนเห็น
ประจักษ์

2. คำว่า “ทุก, ทุกข์”

1. **ทุก** (อ่านว่า ทุก) หมายถึง แต่ละคน, แต่ละตัว, แต่ละสิ่ง (Each)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูรักนักเรียนทุกคน 2. แมวทุกตัวน่ารัก 3. เด็กทุกคนตั้งใจเรียน
---	--

2. **ทุกข์** (อ่านว่า ทุก) หมายถึง ไม่มีความสุข (Sad)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. เธอร้องไห้เพราะมีความทุกข์ 2. มีคนกล่าวว่า “ที่ใดมีรักที่นั่นมีทุกข์” 3. ฉันทุกข์ใจเพราะทำความผิด
---	---

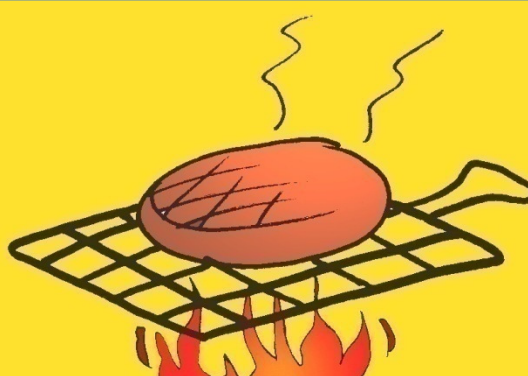
3. คำว่า “ศุกร์, สุก, สุข”

1. **ศุกร์** (อ่านว่า **สูก**) หมายถึง วันที่ 6 ของสัปดาห์ (Friday)

กุมภาพันธ์						
อา	จ	อ	พ	พฤ	ศ	ส
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

- 1. ฉันเกิดวันศุกร์
- 2. วันศุกร์นี้เป็นวันสงกรานต์
- 3. ดาวศุกร์เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ดาวประกายพุกฤษ์

2. **สุก** (อ่านว่า **สูก**) หมายถึง ไม้ดิบ (Ripe)

- 1. กลัวยสุกมีสีเหลือง
- 2. ฉันชอบกินมะม่วงสุก
- 3. เราควรกินอาหารที่ปรุงสุกแล้ว

3. **สุข** (อ่านว่า **สูก**) หมายถึง ไม้มีความสุข (Happy)

- 1. ฉันสุขใจเมื่ออยู่ใกล้แม่
- 2. เงินซื้อความสุขไม่ได้
- 3. เด็กหัวเราะอย่างมีความสุข

4. คำว่า “โฆษก, สกปรก, หยักศก”

1. โฆษก (อ่านว่า โค-สก) หมายถึง พิธีกร, ผู้ประกาศ (spokesman)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. โฆษกรายการนี้พูดเก่ง 2. รายการโทรทัศน์มีโฆษก 3. โฆษกต้องพูดชัดเจนถูกต้อง
---	---

2. สกปรก (อ่านว่า สก-กะ-ปรก) หมายถึง ไม่สะอาด, เลอะเทอะ (Dirty)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. เสื้อผ้าของเขาสกปรก 2. ฉันทิ้งกินอาหารสกปรก 3. ทุกคนไม่ชอบความสกปรก
---	--

3. หยักศก (อ่านว่า หยัก-สก) หมายถึง ม้วนหรือหยิกเป็นคลื่น (slightly curly)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผมหยักศกดูสวยงาม 2. น้องมีผมหยักศก 3. เด็กคนนี้ผมหยักศกเหมือนพ่อ
---	---

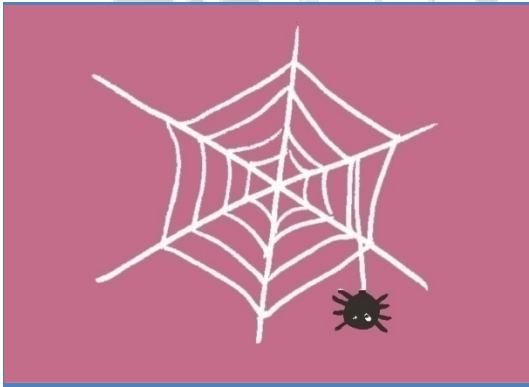
5. คำว่า “อยาก, หยากไย”

1. อยาก (อ่านว่า หยาก) หมายถึง ต้องการ (want)

1. ฉันอยากเป็นครู
2. น้องอยากได้รองเท้าคู่ใหม่
3. คนยากจนมีชีวิตอย่าง
อดอยาก

2. หยากไย (อ่านว่า หยาก-ไย) หมายถึง ไยแมงมุมที่ติดอยู่ตามผนัง (cobweb)

1. มีหยากไยบนผนังห้อง
2. บ้านสกปรกจะมีหยากไย
3. แมงมุมชักใยเป็นหยากไย

2. คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กบ

1. คำว่า “ทับ, ทัพ ”

1. ทับ (อ่านว่า ทับ) หมายถึง กัด (lay on the top)

1. ชั้นนั่งทับผ้าเช็ดหน้า
2. ต้นไม้ล้มทับรถยนต์
3. น้องเขาหนังสือทับกระดาษไว้

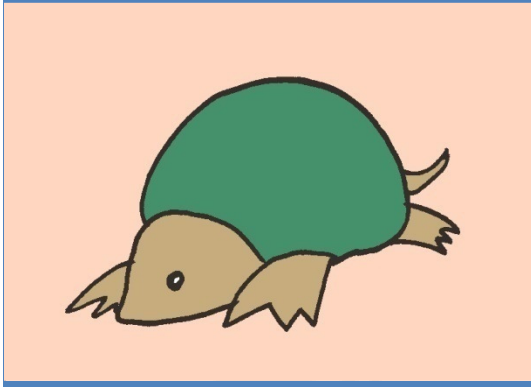
2. ทัพ (อ่านว่า ทับ) หมายถึง กองทหาร (army)

1. กองทัพไทยมีความเข้มแข็ง
2. แม่ทัพต้องมีใจกล้าหาญ
3. ทหารรวมพลเป็นกองทัพ

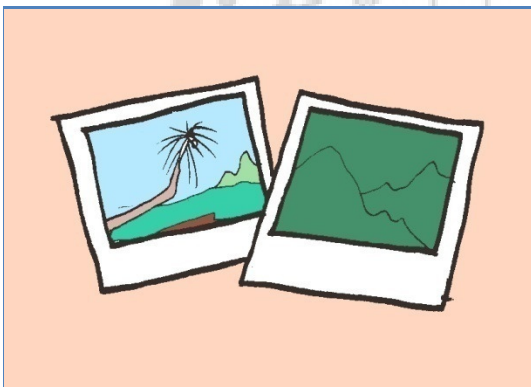
2. คำว่า “ตะพาบ ,ภาพ ”

1. ตะพาบ (อ่านว่า ตะ-พาบ) หมายถึง เต่าน้ำจืดชนิดหนึ่ง (snapping turtle)

1. ตะพาบน้ำคล้ายเต่า
2. ตะพาบว่ายน้ำเร็ว
3. ตะพาบน้ำเป็นสัตว์หายาก

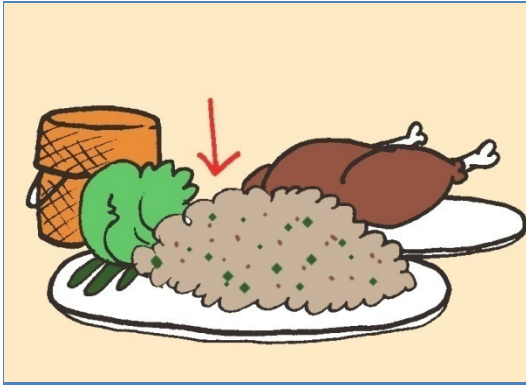
2. ภาพ (อ่านว่า พาบ) หมายถึง รูป (picture)

1. จิตรกรวาดภาพสวย
2. ฉันสะสมภาพถ่าย
3. เด็กระบายสีรูปภาพ

3. คำว่า “ลาบ, ลาก”

1. **ลาบ** (อ่านว่า ลาบ) หมายถึง อาหารชนิดหนึ่งปรุงด้วยน้ำปลา มะนาว ข้าวคั่ว (minced meat)

1. ฉันชอบกิน**ลาบ**หมู
2. **ลาบ**มีรสเปรี้ยว รสเค็ม และ รสเผ็ด
3. คนอีสานทำ**ลาบ**หมู และ **ลาบ**เปิดอร่อย

2. **ลาก** (อ่านว่า ลาบ) หมายถึง ของที่ได้มาโดยไม่คาดคิดล่วงหน้า (luck)

1. เขาได้**ลาก**จากการเสี่ยงโชค
2. ฉันไม่เคยหวังพึ่งโชค**ลาก**
3. คนโลกมากมัก**ลาก**หาย

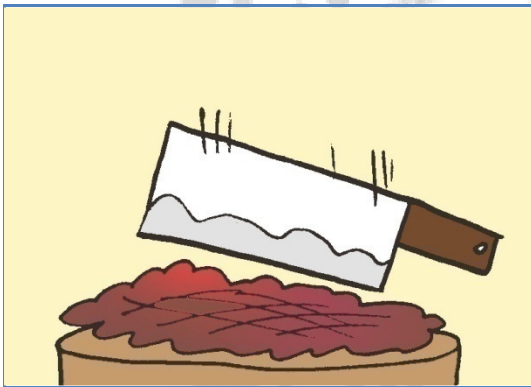
4. คำว่า “ศัพท์, สับ, สรรพ”

1. **ศัพท์** (อ่านว่า สับ) หมายถึง คำที่มีความหมาย (word)

1. นักเรียนท่องศัพท์
2. ทุกคนแก้คำศัพท์ที่เขียนผิด
3. พรุ่งนี้ครูจะให้เขียนศัพท์ยาก

2. **สับ** (อ่านว่า สับ) หมายถึง ใช้ของมีคมทำให้ละเอียด (chop), เปลี่ยน (change)

1. แม่ครัวสับหมู
2. ฉันทำไข่เจียวสับ
3. น้องหยิบกระเป๋าสับกับเพื่อน

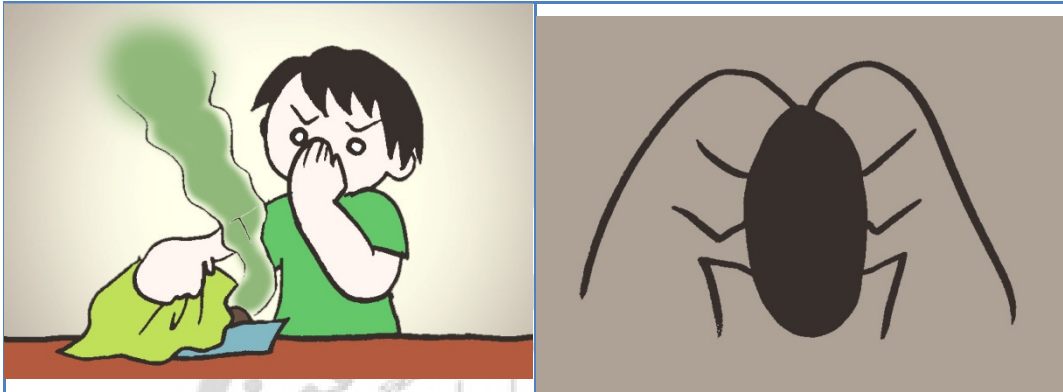
3. **สรรพ** (อ่านว่า สับ) หมายถึง ทุกสิ่ง (everything)

1. ห้างสรรพสินค้าขายของมากมาย
2. สรรพสิ่งในโลกเป็นไปตามธรรมชาติ
3. ฉันทำงานจนเสร็จสรรพ

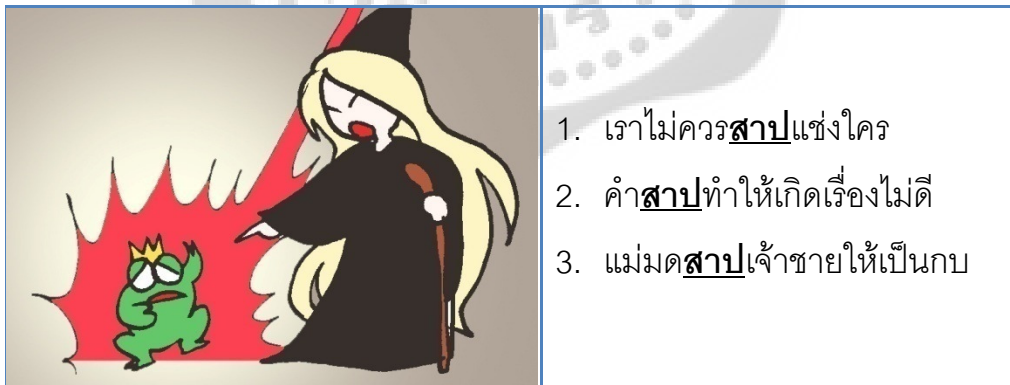
5. คำว่า “สาบ, สาป”

1. **สาบ** (อ่านว่า สาบ) หมายถึง กลิ่นเหม็นชนิดหนึ่ง (musty)
 ชื่อแมลงที่มีกลิ่นเหม็น (แมลงสาบ) (cockroach)
 ทะเลสาบ (อ่านว่า ทะ-เล-สาบ) หมายถึง แหล่งน้ำขนาดใหญ่ (Lagoon)

1. แมลงสาบ มีกลิ่นเหม็น
2. ทะเลสาบ สงขลา อยู่ภาคใต้
3. เลือดของเขา เหม็นสาบ

2. **สาป** (อ่านว่า สาบ) หมายถึง พุทให้เกิดสิ่งที่ไม่ดีแก่ผู้อื่น (bewitch)

1. เราไม่ควร สาป แข่งใคร
2. คำ สาป ทำให้เกิดเรื่องไม่ดี
3. แม่มด สาป เจ้าชาย ให้เป็นกบ

กิจกรรมที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

อยากไ้	ลาบ	หยักศก	แมลงสาบ	ความสุข
หยากไ้	ลาภ	หยักสก	แมลงสาบ	ความสุข

1. เธอมีผม.....
2. ฉันทวาด.....บนผนังห้อง
3. มีกลิ่นเหม็นสาบ
4. ฉันชอบกิน.....หมู
5. เขายิ้มอย่างมี.....

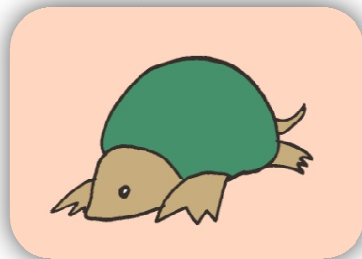
ทัพ	ศัพท์	ความทุกข์	ตะพาน	เครื่องจักร
ทับ	ลับ	ความทุกข์	ตะภาพ	เครื่องจักร

6.

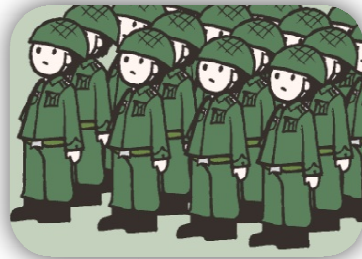
นักเรียนท่อง.....วันละ 5 คำ

7.

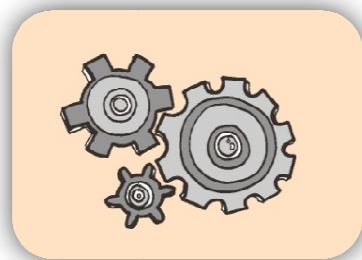
.....เป็นสัตว์เลื้อยคลาน

8.

ทหารอยู่ในกอง.....

9.

เฟืองเป็นส่วนประกอบของ.....

10.

เธอมี.....จึงร้องไห้

กิจกรรมที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์ในเครื่องหมายวงเล็บมาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

1. ในจังหวัดสงขลามี.....สวยงาม (ทะเลสาบ, ทะเลสาป)
2. เด็กๆวาด.....การ์ตูน (พาบ, ภาพ)
3. กอง.....มดกำลังขนย้ายกล้วย.....กลับรัง (ทับ, ทัพ)
4. นักเรียนต้องหมั่นท่อง..... (ลับ, คัพท)
5. แม่ดีใจที่ได้.....จากการเลี้ยงโชค (ลาบ, ลาก)
6. มาดีไม่ชอบความสกปรกจึงกวาด.....บนผนังทุกวัน (อยากไย, หยากไย)
7.พูดภาษาไทยชัดเจน (โฆษก, โฆศก)
8. ฉันมีความ.....ที่ได้ไปโรงเรียน (สุก, สุข)
9. เครื่อง.....ทำงานหนักตลอดเวลา (จัก, จักร)
10. เขา.....ใจ เพราะทำกระเป๋าสูญหาย (ทุกข์, ทุก)

บทที่ 5

คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกดในแม่กน

1. คำว่า “กำนัน, กำนัน”

1. กำนัน (อ่านว่า กำ-นัน) หมายถึง ผู้ดูแลหมู่บ้าน (village leader)

1. เธอเป็นกำนันตำบลนี้
2. ทุกคนไปเลือกตั้งกำนัน
3. กำนันคอยดูแลหมู่บ้าน

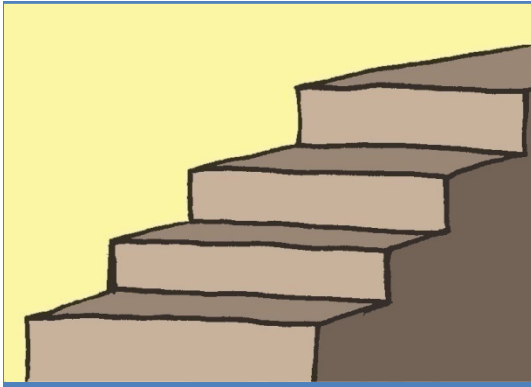
2. กำนัน (อ่านว่า กำ-นัน) หมายถึง ของที่ให้กันด้วยความนับถือ (present)

1. พ่อได้ของกำนันทุกปี
2. ฉันให้ขนมเป็นของกำนันเพื่อน
3. กำนันได้ของกำนันจาก
ชาวบ้าน

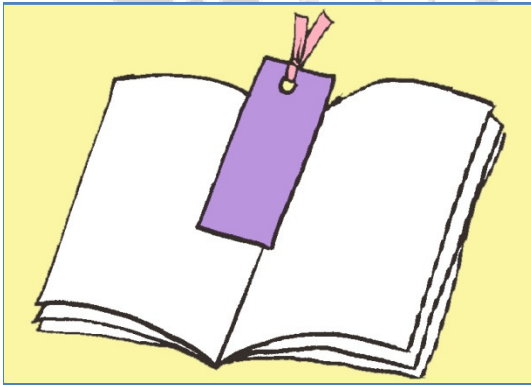
2. คำว่า “ขั้น, คั่น”

1. ขั้น (อ่านว่า คั้น) หมายถึง ขั้นที่ลดหลั่นเป็นลำดับ (step)

1. บ้านฉันมีห้าขั้น
2. เราไม่ควรวางของบนขั้นบันได
3. คุณแม่สอนทำอาหารตามขั้นตอน

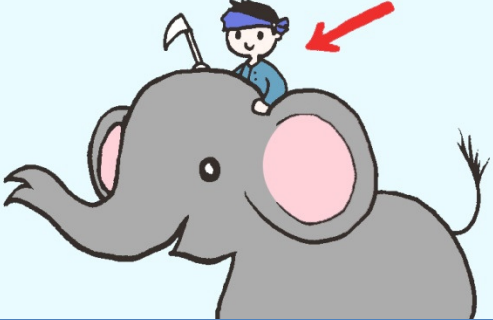
2. คั่น (อ่านว่า คั้น) หมายถึง แทรก, กั้น (partition)

1. ฉันทำที่คั่นหนังสือให้เพื่อน
2. ครูใช้กระดาษคั่นหนังสือไว้
3. ที่คั่นหนังสือทำให้หาหน้าหนังสือง่าย

3. คำว่า “ความ, ความ”

1. ความ (อ่านว่า ความ) หมายถึง คนเลี้ยงช้าง (mahout)

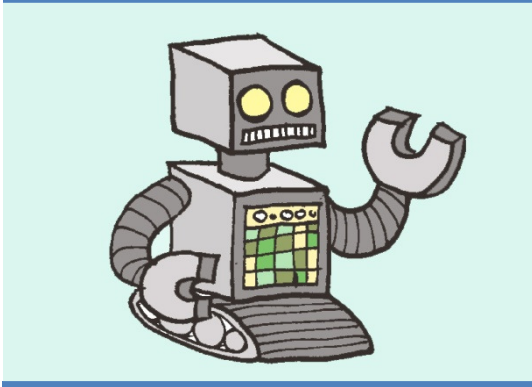
	<ol style="list-style-type: none"> 1. คนเลี้ยงช้างเราเรียก<u>ความ</u>ช้าง 2. <u>ความ</u>เอากล้วยและอ้อยให้ช้างกิน 3. <u>ความ</u>ช้างเลี้ยงช้างด้วยความรัก
---	--

2. ความ (อ่านว่า ความ) หมายถึง หา, ค้นหา (search)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. แม่<u>ความ</u>หาต่างหูในกล่อง 2. ค้น<u>ความ</u>หาบุญแจ้ในกระเป๋ 3. ครูกำลัง<u>ความ</u>หาของในลัง
---	---

4. คำว่า “เครื่องยนต์, ภาพยนตร์”

1. เครื่องยนต์ (อ่านว่า เครื่อง-ย่น) หมายถึง เครื่องจักร (engine)

1. เด็กผู้ชายชอบเล่นหุ่นยนต์
2. เขาเป็นช่างรถยนต์
3. เครื่องยนต์ทำงานแทนคนได้

2. ภาพยนตร์ (อ่านว่า พาบ-พะ-ย่น) หมายถึง ภาพที่ฉายด้วยเครื่องทำให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหว (movie)

1. ภาพยนตร์ภาษาปาก เรียกว่าหนัง
2. “ก้านกล้วย”เป็นภาพยนตร์การ์ตูน
3. ฉันชอบดูภาพยนตร์ตลก

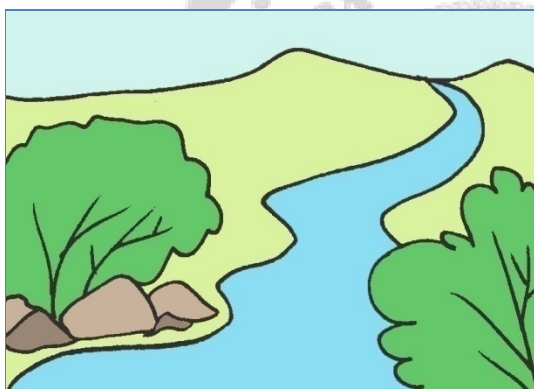
5. คำว่า “ทาน, ธาร, ประธาน”

1. **ทาน** (อ่านว่า ทาน) หมายถึง การให้ (donation) , ตรวจสอบ (check)

1. ฉันให้ทานแก่คนยากจน
2. การช่วยเหลือผู้อื่นถือเป็น
การทำทาน
3. นักเรียนตรวจทานข้อสอบ
ก่อนส่งครู

2. **ธาร** (อ่านว่า ทาน) หมายถึง น้ำ (stream)

1. ปลาว่ายน้ำในลำธาร
2. น้ำในลำธารนี้ใสและเย็น
3. เพื่อนนั่งเล่นที่ริมลำธาร

3. **ประธาน** (อ่านว่า ประ-ทาน) หมายถึง หัวหน้า (chairman)

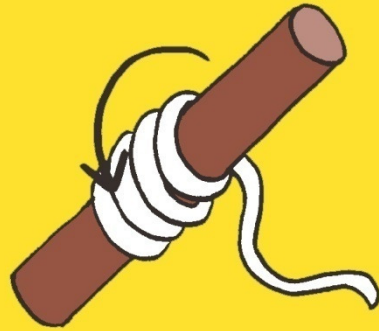
1. ครูใหญ่เป็นประธานเปิดงาน
วันเด็ก
2. ฉันเป็นประธานนักเรียน
3. ประธานบริษัทตั้งใจทำงาน

6. คำว่า “พัน, พันธ, พันธุ์, พรรณ”

1. **พัน** (อ่านว่า พัน) หมายถึง จำนวนนับ 10 ไร่ (thousand), วนรอบด้วยสิ่งที่เป็นเส้น (wrap)

ผูก**พัน** (อ่านว่า ผูก-พัน) หมายถึง เกี่ยวข้อง (bound)

1,000

- ฉันใช้ผ้า**พัน**แผลเพื่อห้ามเลือด
- ฉันมีเงินสอง**พัน**บาท
- ฉันและน้องผูก**พัน**กันมาก

2. **กุมภาพันธ์** (อ่านว่า กุมภาพันธ์) หมายถึง ชื่อเดือนที่สองของปี (February)

ประพันธ์ (อ่านว่า ประ-พันธ์) หมายถึง แต่ง, เขียนหนังสือ (compose)

สัมพันธ์ (อ่านว่า สัม-พันธ์) หมายถึง เกี่ยวข้องกัน (related)

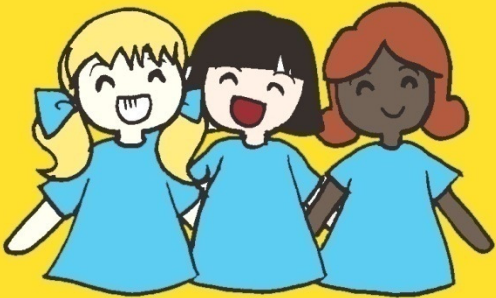
กุมภาพันธ์						
อา	จ	อ	พ	พฤ	ศ	ส
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

- เดือน**กุมภาพันธ์**ปีนี้มี 29 วัน
- นัก**ประพันธ์**คือนักเขียน
- เธอทำงานเป็น**ประชาสัมพันธ์**

3. **พันธุ์** (อ่านว่า พัน) หมายถึง เชื้อสาย, พวกพ้อง (species)

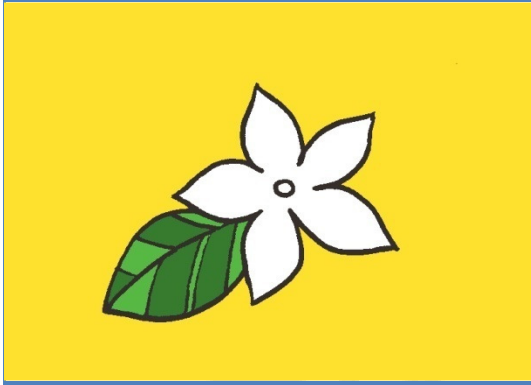
	<ol style="list-style-type: none"> 1. แมวมีหลายสายพันธุ์ 2. มะขามพันธุ์สีทองรสหวาน 3. สุนัขพันธุ์ไทยเลี้ยงดูง่าย
---	--

4. **พรรณ** (อ่านว่า พัน) หมายถึง สีผิว (complexion)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. นางแบบมีผิวพรรณที่ดี 2. ผิวพรรณดีเพราะสุขภาพดี 3. ฤดูหนาวต้องดูแลผิวพรรณให้ดี
---	---

7. คำว่า “พุด, พุทธ , พุธ”

1. พุด (อ่านว่า พุด) หมายถึง ดอกไม้ชนิดหนึ่งมีสีขาว (gardenia)

1. คุณยายร้อยมาลัยดอกพุด
2. ดอกพุดมีสีขาว
3. ดอกพุดคล้ายดอกมะลิ

2. พุทธ (อ่านว่า พุด) หมายถึง ผู้ตรัสรู้ (ชื่อของศาสดาของศาสนาพุทธ) (Buddha)

1. คนไทยส่วนใหญ่นับถือ ศาสนาพุทธ
2. ฉันทกราบพระพุทธรูป
3. พระพุทธเจ้าเป็นศาสดาของ ศาสนาพุทธ

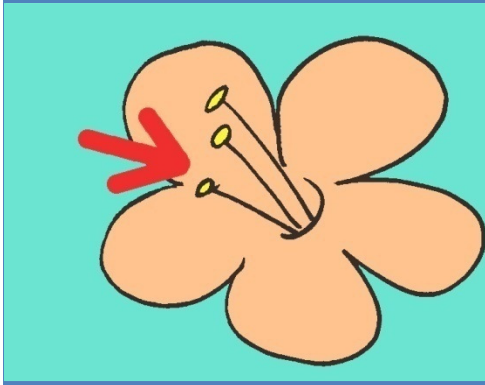
3. พุธ (อ่านว่า พุด) หมายถึง วันที่ 4 ของสัปดาห์ (Wednesday), ดาวพุธ (Mercury)

กุมภาพันธ์						
อา	จ	อ	พ	พฤ	ศ	ส
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28

1. วันนี้เป็นวันพุธ
2. วันพุธนี้เป็นวันพระ
3. ดาวพุธเป็นดาวเคราะห์

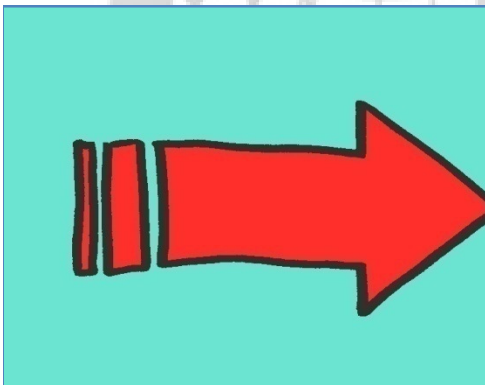
8. คำว่า “เกสร, ลูกศร, สอน, อักษร”

1. เกสร (อ่านว่า เก-สอน) หมายถึง ส่วนสืบพันธุ์ของดอกไม้ (pollen)

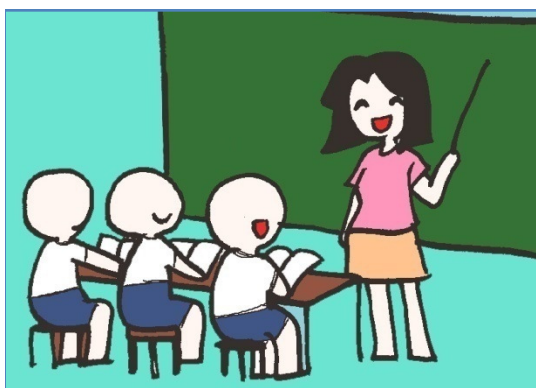
1. ผึ้งดูดน้ำหวานจากเกสร ดอกไม้
2. ดอกไม้มีเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมีย
3. เกสรดอกไม้ช่วยล่อแมลง

2. ลูกศร (อ่านว่า ลูก-สอน) หมายถึง อาวุธชนิดหนึ่ง, เครื่องหมายชี้ (arrow)

1. ฉันทันเดินตามลูกศร
2. ลูกศรเป็นเครื่องหมายบอกทาง
3. นายพรานใช้ศรยิงสัตว์ร้าย

3. **สอน** (อ่านว่า สอน) หมายถึง ให้ความรู้ (teach)

1. ครู**สอน**ภาษาไทยใจดี
2. ครูสั่ง**สอน**ให้เราเป็นคนดี
3. ฉัน**สอน**การบ้านให้น้อง

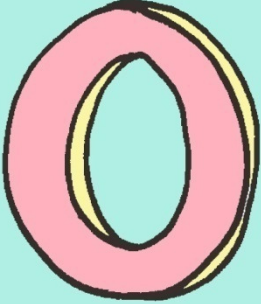
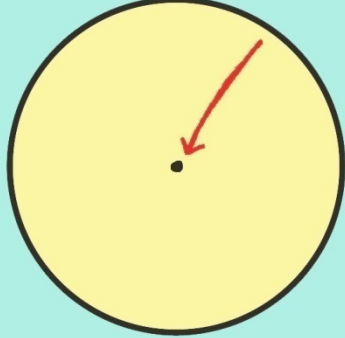
4. **อักษร** (อ่านว่า อัก-สอน) หมายถึง ตัวหนังสือ (letter)

1. **อักษร**ไทยมีทั้งหมด 44 ตัว
2. พ.ศ. เป็น**อักษร**ย่อของคำว่า พุทธศักราช
3. น้องเขียนตัว**อักษร**ไทยสวย

9. คำว่า “ศูนย์, ศูนย์”

1. ศูนย์ (อ่านว่า ศูนย์) หมายถึง เลขศูนย์, จุดกึ่งกลาง (zero, center)

	
<ol style="list-style-type: none"> 1. กรุงเทพฯเป็น<u>ศูนย์กลาง</u>ของประเทศไทย 2. <u>ศูนย์การค้า</u>สยามมีของขายมากมาย 3. วันนี้มีอุณหภูม<u>ิศูนย์องศา</u> 	

2. สูญ (อ่านว่า ศูนย์) หมายถึง หายไป, หมดสิ้นไป (lose)

	<ol style="list-style-type: none"> 1. อุบัติเหตุทำให้เกิดความ<u>สูญเสีย</u> 2. เขาทำเอกสาร<u>สูญหาย</u>ตอนย้ายบ้าน 3. ญาติของเราหาย<u>สาบสูญ</u>ไปกับสึนามิ
---	--

10. คำว่า “หาญ, หาร, ปาฏิหาริย์”

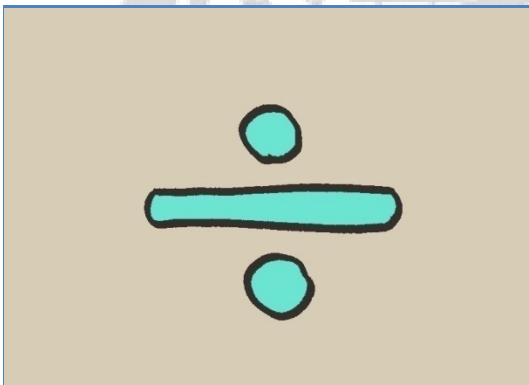
1. กล้าหาญ (อ่านว่า กล้า-ห่าน) หมายถึง เก่ง, กล้า (brave)

1. ตำรวจมีความกล้าหาญ
2. ทหารปกป้องประเทศอย่างกล้าหาญ
3. ความกล้าหาญทำให้ฉันไม่กลัวอันตราย

2. อาหาร (อ่านว่า อา-ห่าน) หมายถึง ของที่รับประทานแล้วมีประโยชน์ต่อร่างกาย (food)

หาร (อ่านว่า หาน) หมายถึง แบ่งส่วนเท่าๆกัน (divide)

1. วิชาเลขวันนี้เรียนเรื่องการหาร
2. สิบหารสองได้ห้า
3. ฉันกินอาหารกับเพื่อน

3. ปาฏิหาริย์ (อ่านว่า ปา-ติ-ห่าน) หมายถึง สิ่งที่น่าประหลาดใจ (Miracle)

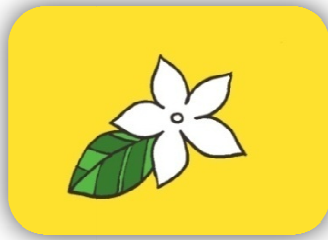
1. เด็กตกน้ำรอดตายอย่างปาฏิหาริย์
2. เราต้องทำงานไม่ใช่รอปาฏิหาริย์
3. เขาเชื่อว่า “ปาฏิหาริย์ไม่มีจริง”

กิจกรรมที่ 1

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

ดอกพุด	หุ่นยนต์	ลำทาน	อักษร	คั่นบันได
ดอกพุด	หุ่นยนต์	ลำธาร	อักษร	คั่นบันได

1.

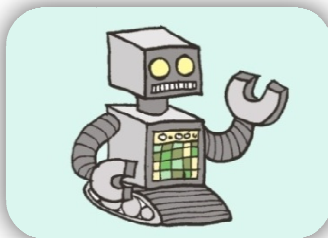
.....มีสีขาว

2.

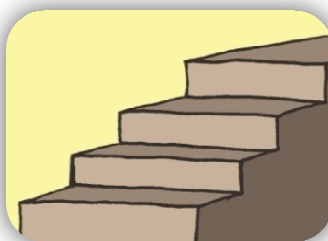
.....ไทยมี 44 ตัว

3.

.....ทำงานแทนคนได้

4.

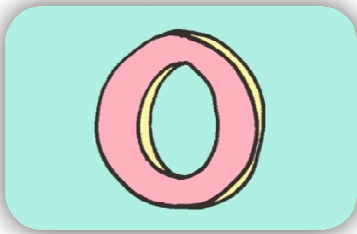
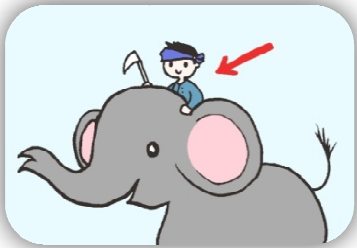

เราไม่ควรนั่งที่.....

5.

ปลาว่ายน้ำใน.....

กลัอาหาร	พันธ์	ความข้าง	กำนัด	สูญ
กลัหาญ	พันธ์	ความข้าง	กำนัน	สูญ

6. น้องให้ของ.....แก่พี่
7. เลข.....ไม่มีค่าใดๆ
8. มีหน้าที่เลี้ยงช้าง
9. ดอกไม้มีหลาย.....
10. เด็กคนนี้มี.....

กิจกรรมที่ 2

คำสั่ง ให้นักเรียนนำคำศัพท์มาเติมในประโยคให้ถูกต้อง

1. ฉันและครอบครัวไปดู “ก้านกล้วย” ไปที่โรง..... (ภาพยนตร์, ภาพยนตร์)
2. บ้านของฉันเลี้ยงสุนัขหลาย..... (พันธ์, พันธุ์)
3. ทหารปกป้องประเทศด้วยความกล้า..... (หาร, หาญ)
4. วัน.....นี้เป็นวันพระ (พุทธ, พุศ)
5.บริษัททำงานหนักทุกวัน (ประธาน, ประธาน)
6.กลางมี 9 ตัว (อักษร, อักศร)
7. เลข.....เป็นสัญลักษณ์ของความว่างเปล่า (สูญ, ศูนย์)
8.เป็นที่รักของชาวบ้าน (กำนัล, กำนัน)
9.ดูแลข้างเป็นอย่างดี (ควาน, ควาญ)
10. ฉันทำที่.....หนังสือใช้เอง (คั่น, ชั้น)

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1 : ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ลูกศิษย์	รสชาติ	ลูกสิทธิ์	บิณฑบาต	บาท
บิณฑบาตร	อากาศ	รสชาติ	อากาศ	บาตร

ชนบทในยามเช้าตรู่.....แจ่มใส พระสงฆ์ออก.....พร้อมกับ.....วัด
ชาวบ้านตั้งใจทำอาหารด้วยความศรัทธาให้มี.....ดีเพื่อนำไปตัก.....

ตอนที่ 2 : ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

เล่า	เฒ่า	คุณค่า	เถ่า
ทุก	คุณเฒ่า	ทุกข์	เหล้า

ผู้..... บอก..... ก็บอกหลานว่า..... ไม่มี..... ไตๆ
ดื่มแล้วจะทำให้มีแต่ความ.....

ตอนที่ 3 : ให้นักเรียน X ทับข้อที่ถูกต้องที่สุด

1. ผู้ที่มีอายุ..... ควรซื้อของราคาย่อม.....

ก. เยา	เยา
ข. เยาว์	เยา
ค. เยาว์	เยาว์
ง. เยา	เยาว์

2. สุนัขเป็น.....ที่.....

ก. สัตย์	ชื่อสัตว์
ข. สัตว์	ชื่อสัตว์
ค. สัตว์	ชื่อสัตว์
ง. สัตย์	ชื่อสัตว์

3. คุณ.....นั่งเล่นกับหลานในสนาม.....

ก. ย่า	หญ้า
ข. หญ้า	ย่า
ค. ย่า	ย่า
ง. หญ้า	หญ้า

4. เด็กๆไปเที่ยวสวนสนุกอย่างมีความสุข.....ในวัน.....ที่แล้ว

ก. สุข	ศุกร์
ข. ศุกร์	สุข
ค. สุข	สุข
ง. สุข	ศุกร์

5. ครูอธิบายโดยใช้ลูก.....ชี้ไปที่.....ดอกไม้

ก. สร	เกสร
ข. สอน	เกษร
ค. ศร	เกสร
ง. ษร	เกษร

6. เขาล้าง.....ยนต์เสร็จแล้ว จึง.....น้ำต้นไม้

ก. รส	รส
ข. รด	รด
ค. รส	รด
ง. รด	รด

7. แม่.....ให้ฉันไปเที่ยวกับ.....ในวันเสาร์

ก. อนุญาต	ญาติ
ข. อนุญาต	ญาติ
ค. อนุญาต	ญาติ
ง. อนุญาต	ญาติ

8. ตำรวจสอบสวนผู้ต้องหา ผล.....ว่า เขาทำผิด.....หมายจริงๆ

ก. ปราบ	กต
ข. ปราบ	กฏ
ค. ปราบ	กฏ
ง. ปราบ	กต

9. ข้อใดผิด

- ฉันมีโอกาสไปเที่ยวตากอากาศกับครอบครัว
- พี่ถ่ายรูปมหาสมุทรและเก็บไว้ในสมุดสะสมรูปภาพ
- วันพุธคุณตาไปซื้อมาลัยดอกพุดมาถวายพระพุทธ
- น้องทำที่ชั้นหนังสือตกลงบนคั่นบันได

10. ข้อใดผิด

- ถ้าไม่อยากให้ไฟไหม้ ก็ไม่ควรจุดธูปเทียนทิ้งไว้
- นิดไปเที่ยวงานกาชาดและซื้ออาหารรสชาติดีกลับมามากมาย
- พระอุ้มบาตรไปบิณฑบาต
- เมื่อรดน้ำต้นไม้เสร็จ คุณลุงก็ขับรถไปซื้อสับปะรด

เฉลยแบบฝึกหัดท้ายบท

บทที่ 1

กิจกรรมที่ 1: รู้รอบ ตอบคำถาม

คำสั่ง ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. คำพ้องเสียง หมายถึง

คำที่อ่านออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนแตกต่างกันและมีความหมายแตกต่างกัน

2. คำพ้องเสียง มี 2 ประเภท ดังนี้

1. คำพ้องเสียงที่ไม่มีตัวสะกด
2. คำพ้องเสียงที่มีตัวสะกด

กิจกรรมที่ 2 : ตามหาคำพ้องเสียง

คำสั่ง จงหาคำที่ให้มาต่อไปนี้ว่าคำใดอ่านพ้องเสียงกับคำด้านล่างโดยนำไปเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

โจษ	พรรณ	ชาติ
กาส	รส	สูญ
พันธุ์	เฒ่า	กาจ
ศูนย์	สุข	โจทย์
คั่น	ยาท	ญาติ
พันธ์	กาศ	โจทก์
ญาติ	รถ	ศุกร์

ตัวอย่าง ย่า

หญ้า

1. รถ รส รถ
2. ศูนย์ สูญ ศูนย์
3. พัน พรรณ พันธุ์ พันธุ์
4. กาด กาส กาศ กาจ
5. เฒ่า เฒ่า
6. ยาต ยาท ญาติ ญาติ
7. สุข สุข ศุกร์
8. ชาต ชาติ
9. โจด โจษ โจทย์ โจทก์
10. ขึ้น คั่น

บทที่ 2

กิจกรรมที่ 1

1. ย่า	2. หน้า	3. เหล้า	4. เท่ากับ	5. หญ้า
6. ศาลา	7. เขาวัว	8. ชมพู	9. ข้าพเจ้า	10. เฒ่า

กิจกรรมที่ 2

1. หน้า,น่า	2. ย่า,หญ้า	3. ไหม้	4. เฒ่า	5. ค่า
6. เขาวัว,เขา	7. หนี้	8. เหล้า	9. ผู้	10. รักษา

บทที่ 3

กิจกรรมที่ 1

1. สัตว์	2. ญาติ	3. บาตร	4. มารยาท	5. รถ
6. มหาสมุทร	7. รสชาติ	8. เพศ,เพศ	9. ศิษย์	10. ลูกบาศก์

กิจกรรมที่ 2

1. บาตร	2. อากาศ	3. มหาสมุทร	4. อนุญาต	5. กฎ
6. สัตว์,สัตว์	7. รถ	8. ศิษย์	9. ชาติ	10. ประเภท

บทที่ 4

กิจกรรมที่ 1

1. หยักศก	2. หยากไย่	3. แมลงสาบ	4. ลาบ	5. ความสุข
6. ศัพท์	7. ตะพาน	8. ทัพ	9. เครื่องจักร	10. ความทุกข์

กิจกรรมที่ 2

1. ทะเลสาบ	2. ภาพ	3. ทัพ,ทับ	4. ศัพท์	5. ลาบ
6. หยากไย่	7. โฆษก	8. สุข	9. จักร	10. ทุกข์

บทที่ 5

กิจกรรมที่ 1

1. ดอกพุด	2. อักษร	3. เครื่องจักร	4. ชั้นบันได	5. ลำธาร
6. กำเนิด	7. ศูนย์	8. ความ	9. พันธุ์	10. กล้าหาญ

กิจกรรมที่ 2

1. ภาพยนตร์	2. พันธุ์	3. หาญ	4. พุศ	5. ประธาน
6. อักษร	7. ศูนย์	8. กำเนิด	9. ความ	10. คั่น

แบบทดสอบหลังเรียน

ตอนที่ 1

1. อากาศ	2. บินขบถ	3. ลูกศิษย์	4. รสชาติ	5. บัตร

ตอนที่ 2

1. เฒ่า	2. เล่า	3. เหล่า	4. คุณค่า	5. ทุกข์

ตอนที่ 3

1. ข.	2. ค.	3. ก.	4. ง.	5. ค.
6. ง.	7. ข.	8. ค.	9. ง.	10. ค.

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวฤดี กมลสวัสดิ์
วัน เดือน ปีเกิด	08 สิงหาคม 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	80 ซอย ยี่มประยูร ถนนสุขุมวิท 1 เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	

พ.ศ. 2546

มัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส
จากโรงเรียนสายปัญญา ในพระบรมราชินูปถัมภ์

พ.ศ. 2552

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาหลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา
วิชาเอกภาษาไทยและคอมพิวเตอร์ (เกียรตินิยมอันดับ 1)
จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2554

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ